

HECE TAŞLARI

aylık şiir dergisi

108.on5şubat2024

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarşlan

kapak fotoğrafı

süreyya şahin

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077.sokak

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.
com

9. Yıl. 108.sayı 15 Şubat2004

ISSN 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

- Ahmet Efe / 3 ● Ahmet Tanyıldız / 5
- Bestami Yazgan / 6 ● Aslan Avşarbay / 7
- Zeynel Abidin Payas / 9 ● İsmail Kutlu Özalp / 10
- Ali Ağır / 11 ● Mehmet Gözükara / 12
- Selman Bilgili / 14 ● Oruç Dadaş Elman / 15
- İbrahim Baz / 16 ● Cahit Can / 17
- Çoşkun Arslan / 18 ● Ahmet Alan / 19
- Ercan Sağlam / 20 ● Erdoğan Öner / 21
- Durani Kocaga / 22 ● Mustafa Erdal / 23
- Mahir Başpınar / 25 ● Sündüs Arslan Akça / 26
- Şükrü Ünal / 27 ● M. Nihat Malkoç / 28
- Haşim Kalender / 30 ● Tacettin Çetin / 31
- Barış Danış / 32 ● Erol Koca / 33
- Durdu Güneş / 34 ● Nuri Kaya / 35
- Selami Mengilli / 37 ● Yakup Kanat / 38
- İsa Pemik / 39 ● Fatma Özger Bilgiç / 40
- Təranə Arifqızı / 42 ● Ercan Haney / 43
- Fikret Görgün / 44 ● H. Abdullah Kozan / 45
- İbrahim Şaşma / 46 ● Kadir Karaman / 47
- Kadir Köse / 49 ● Mustafa İmir / 51
- M. Ökkeş Evren / 52 ● Nurgül Kaynar Yüce / 53
- Osman Dindar / 54 ● Memik Kömekçi / 55
- Ramazan Demirtaş / 56 ● Yasin Şen / 58
- Yılmaz Türk / 59 ● Mustafa Erkenekli / 61
- Tayyib Atmaca / 63 ● Zeynep Sümer / 64
- Saliha Demirmenci / 65 ● M. Yaşar Genç / 66
- Mehmet Osmanoğlu / 68 ● Mahmut Topbaşlı / 69
- Hikmet Elitaş / 70 ● Hülya Taş / 71
- Emine Savaş / 72 ● Halil Gürkan / 73
- Hanifi Yılmaz / 74 ● Fikri Avşar / 75
- Celalettin Kurt / 76 ● Cahit Günay / 78
- Ali Parlak / 79 ● Ahmet Doğru / 80
- Metin Özarşlan / 81

● Ahmet Efe

Acının Dili

6 Şubat 2023 depreminde şehid olan aziz kardeşlerimize Fatihalarla...

Gör yüreğim yangın yeri,
Gözlerimden kan yaş gelir...
Harap oldu gönül yurdum,
Enkaz enkaz Maraş gelir...

Fırlamış bak her ok yaydan,
Bir nice kan sızar faydan...
Gah Antep'ten, gah Hatay'dan
Dört yanımdan ataş gelir!..

Sorular çok "nasıl?", "niye?"
Bir asırdır her saniye...
Boyun bükmüş Osmaniye,
Ordan yetim bir kuş gelir...

Aman yüce Rabbim aman,
Hâk-i yeksân Adıyaman!..
Diyarbakır hep toz-duman,
Dolu giden bomboş gelir...

Gece karlı, hava soğuk,
Ses duyulur boğuk boğuk...
Malatya'da her yan kovuk!..
Acep kimler yoldaş gelir...

Geçit vermez oldu yollar,
Kırılmış mı bütün kollar?..
Urfamızda soldu güller,
Bülbüllerim sarhoş gelir...

Elaziz'de bir minare
Yere çökmüş nedir çare?..
Güzel Kilis düştü nâre,
Her göçükten naaş gelir...

Adana'dan Seyhan akar,
Çırpınarak yokuş çıkar...
Ol figanı yürek yakar,
Korku gelir, telaş gelir...

Suriye'nin yandı canı,
Seller gibi aktı kanı,
Sardı mâtem tüm cihanı,
Ağıtlarım sırdaş gelir?..

Ne genç kalır ne bir koca,
Gayrı duman salmaz baca...
Kapkaranlık çöker gece,
Kâbus dolu bir düş gelir...

Bayrağı yok gönder gibi
Sanki "bittim ben!" der gibi
N'idem eğri hançer gibi
Hep çatılmış bir kaş gelir...

Aşan var mı bu cibâli
Bilmem ki kimde vebali
Resmetmeye iş bu hali
Nerelerden nakkaş gelir...

Anne ağlar, bebek ağlar,
Viran olmuş cümle bağlar...
Öyle şaşkın bakar sağlar,
Garip kalmış kardaş gelir...

Zelzeleler vurdu bizi,
Cenazemiz dizi dizi...
Kaybolur mu bunca sızı,
Her "yalan" dan bir taş gelir!..

Böyle takdir etmiş Hüdâ,
Olma sakın Hak'tan cüdâ,
Rabbine kıl candan nidâ,
Sanma yardım yavaş gelir...

Değişmezmiş asla kader,
Etme gayrı cânı heder...
Kulak ver bak, Ahmet ne der:
Kul başına her iş gelir...

● Ahmet Tanyıldız

Altı Şubat Depremine Ağıt

Yerler yarıldı, sağlam diyar mı kaldı
Divane olduk, başta karar mı kaldı

Anlık bir zelzele harap etti bizi
Nûru gitti mülkün elde nâr mı kaldı

Anadolu'nun kalbine bir kor düştü
Bak Malatya, Elbistan, Pazar mı kaldı

İstiklal nişanemiz canım Maraş'ta
Şen bülbüller yuvası gülzâr mı kaldı

Renk yok, soldu tüm inanç çiçekleri
Hatay'ımda Habîb-i Neccâr mı kaldı

Haşmetiyle asırları hayran eden
Antep Kalası derler hisar mı kaldı

Adıyaman'ın acısı yaman oldu
Ulu mabedinden bir duvar mı kaldı

Yüzlerce enkazda âh binlerce ceset
Üstüne ağlanacak mezar mı kaldı

Süt bebeğim, genç yiğidim, gelin kızım
Dayanağım asırlık çınar mı kaldı

Acı feryatlar yükselir boşluklardan
Hak'dan gayrı imdada koşar mı kaldı

Türküler mahzun birer ağıttır şimdi
Eyvanlarda ya leyl mi havar mı kaldı

Söz bitti, dilde mecal kalmadı Ahmed
Artık hatır soracağın bir yâr mı kaldı

● Bestami Yazgan

Hıçkırık Tuttu Yeri

Altımızdan, üstümüzden
Dağ yürüdü, taş yürüdü.
Yıldırımlar düştü sanki
Gözden öze yaş yürüdü.
Sel misali geldi ecel,
Sanmayın yavaş yürüdü.

Bilemedik, nasıl oldu?
Bir hıçkırık tuttu yeri.
Birdenbire sağı solu
Sardı ölüm çemberi.
Feryadı bırak gönül,
Gidenler gelmez geri!

İşimiz olmaz asla
Ne sitem ne kahırla,
Huzuruna gelmişiz
Alev alev bağıyla,
Ya Rabbî kullarını
Cennetinde ağırla!

Ayağımız altından
Çekildi rûy-i zemin;
Bu samimi duaya
Melekler desin 'Âmin'.
Ne olur kabul eyle
Ya erhame'r râhimin!

● Aslan Avşarbey

Maraş'a Ağıt

İki bin yirmi üç yılı
Tarih Gücüğün altısı
Zelzeleden Anadolu
Oldu çalı karaltısı

Seherde koptu kıyamet
Harap oldu on vilayet
Ölen bizden katil bizden
Kime edeyim şikâyet

Saat dördü çeyrek geçe
Yer yarıldı içten içe
Ciğerimiz parçalandı
Malatya'dan Hatay'aça

Kar üstünde baba ana
Ağlaşıyor yana yana
Zelzelede sağ kalanlar
Can verdiler dona dona

Ağlayanlar kınanır mı
Buna yürek dayanır mı
Yastık beton yorgan kardan
Böyle yatan uyanır mı

Mihrican değdi bostana
Figan düştü Elbistan'a
Evler birer mezar oldu
Maraş döndü kabristana

Apartmanlar uça uça
Geldi ölüm saça saça
Ölenler selam götürün
Mahzuni'ye Karakoç'a

Hendek kazıp çıkıyorlar
Tahta kazık çakıyorlar
Tarlalara sıra sıra
Sanki fidan dikeyiyorlar

Mülkî bilmez garezini
Aldın m'ola murazını
Felek sana güven olmaz
Eğri tuttun terazini

● Zeynel Abidin Payas

Kıyamet Provası

Anlatılmaz bu acı, feryatlar göğü aştı
Asi nehrinden şimdi gözyaşımız çağlıyor
Şehirlerim tarumar can can üstüne düştü
Yastadır canım ülkem Anadolu'm ağlıyor

Enkazların altında küçücük körpe güller
Yırtılmış yaprakları toprağa kan sızıyor
Bütün caddeler harap kapanmış ara yollar
Antakya'mın üstünde hayaletler geziyor

Analarım çocuksuz, çocuklarım anasız
Sıcacık evimizde ocaklarımız söndü
Bir korkunç uğultuyla kaldık yurtsuz yuvasız
Ah güzelim şehirler bir bir enkaza döndü

Silindi tarihimin nakış nakış izleri
En mukaddes mabetler fay hattına takıldı
Ağlıyor minareler kan çanağı gözleri
Ah Habib-i Neccar'ım, Ulu camim yıkıldı

Kıyamet provası sanki dağlar yürüdü
Nurdağı, Amanoslar, Toroslar yasta şimdi
Yanan yüreğimizde karlar buzlar eridi
Tam on bir vilayetim çok ağır hasta şimdi

● İsmail Kutlu Özalp

Deprem Ağdı

Her ne yana dönsem inceden sızı
Bir o yana bir bu yana ağlarım.
Koptu gitti göklerimin yıldızı
Al bayrağın rengi kana ağlarım.

Em tanımaz sol böğrümün yarası
Kader midir bahtımızın karası
Açıldıkça kavim kardeş arası
Ben yüreğim yana yana ağlarım.

Nasıl viran oldu gönlümün bağı
Yıkılsın Toroslar, çöksün Şar dağı
Depremle sunuldu ecel bardağı
Yitirdiğim onca cana ağlarım.

El kadar bebeler anadan ayrı
Olmadı kimsenin kimseye hayrı
Geride ne kaldı acıdan gayrı
Ben bir size bir de bana ağlarım.

Aylardan şubattı, bir öğle vakti
Sarsıldı yeryüzü yerinden aktı
Gönlümün içini ateşler yaktı
Viran olan Elbistan'a ağlarım.

Sağ mı sanırsınız canımı tende
Bu deprem bin acı bıraktı bende
Hey *Kutlu Ozan*'ım, istemesen de
Sen herkese, ben de sana ağlarım.

● Ali Ağır

Hüznü Giyen Zaman

-Depremzedeler için halkımdan yükselen yürek sesidir.-

Rüyalar uzanırken aydınlık bir sabaha,
Ufuklar, zelzeleyle dönüverdi siyaha,
Kıyâmet vakti diller düğümlendi eyvaha.
Ansızın parçalandı yıldızların taçları,
Yeryüzüne döküldü karanlığın saçları.

Evlerin odaları şimdi zifiri dehliz,
Kopkoyu gölgelerdir duvarlardaki her iz,
Zemherinin soğuğu kıyısız hırçın deniz,
Kahroldu kara toprak, ağladı ak bulutlar,
Hayaller kış vurgunu, yıkık dökük umutlar.

«Hasbünallah!..» sözüyle sığındık Yaradan'a,
Secdede istiğfarla vardık ulu divana,
İçli içli duâlar bıraktık âsumana,
İçimiz paramparça, gözyaşımız sel oldu.
Yürekler çâresizlik ateşiyle kavruldu.

Musîbet girdabında koptu feryat ve figan,
Enkazın boşluğuna iplik iplik sızdı kan,
Saatler bitkin düştü, hüznü giyindi zaman,
Bekleyişler, titreyen mum alevi misâli
Mümkün mü canlar yakan ızdırabın zevâli?

Ölüm kokusu taşır hoyrat esen rüzgârlar,
Sükûtun durağında mâtem yüklü baharlar,
Hicran nağmeleriyle solar mahzun gülzarlar,
Acılar dalga dalga, keder sevinci çaldı,
Göçüp gitti niceler, vuslat ukbâya kaldı.

Harabe şehirlerin gözleri hep buğulu,
Yaralı şiirlerin mısraları ağulu,
Beklenen fecirlerin ardı elem yığılı,
Karakışta kar tutar dağların etekleri.
Şubat ayazında boy verir kan çiçekleri.

● Mehmet Gözükara

Deprem Muhakemesi

İki deprem oldu şaşırdık kaldık
Ana yurdumuzdan göçtük kurtulduk
Dünya yalan imiş mesajı aldık
Boyumuz kaç karış ölçtük kurtulduk

Sallanmaz denilen Konya sallandı
Irak, Lübnan, Mısır, Kenya sallandı
Kıtalar çarpıştı, dünya sallandı
Feleğin çarkına düştük kurtulduk

Gece Maraş çöktü, gündüz Elbistan
Bağlantı kesildi eş ile dosttan
Bunca cenazeyi almaz kabristan
Kabirleri toplu açtık kurtulduk

Halka karşı işlenilmiş ayıp var
Bilinen den daha fazla kayıp var
İster çıkar ister topla sayıp var
Yakasız gömleği biçtik kurtulduk

Hiçbir ay birinin yerini tutmaz
6 Şubat milat, kimse unutmaz
Üşüyen yüreği güneş ısıtmaz
Gam-kasevet ile piştik kurtulduk

En ağır gerçektir, yoktur şakası
Artçılar kesilmez gelmez arkası
Tespit edilmemiş böyle vakası
Kaynayan kazandan taştık kurtulduk

Evler-barklar işyerleri yıkıldı
Saçlar yolunarak ağıt yakıldı
Olup bitenlere aklım takıldı
Ekini vakitsiz biçtik kurtulduk

Kimi yemek verdi, kimisi yedi
Bir kısmı olanı "hak ettik" dedi
Toprak kalbur gibi bizieledi
Allah'ın hikmeti, şaştık kurtulduk

Ecel gelmez imiş vade dolmadan
Yaprak daldan düşmez izin olmadan
Teyemmüm eyledik namaz kılmadan
Sanma Gözükkara'm dinçtik kurtulduk

● Selman Bilgili

Altı Şubat Ağdı

Cennetin doğurduğu dört denize limandır.
Üç kıtaya köprüdür, cihana hanümandır.

Altı şubat gecesi, saat dört on yedide
Yer, kendi kendisinden haberler getirdi de:
İnsanlar “Ne oluyor ona böyle?” deyince,
Depreme uğratıldı helâket nispetince.

Üç kıtaya köprüdür, dört denize limandır.
Cennetin doğurduğu cihana hanümandır.

Felaket kış soğuğu enkazlarla azmandır.
Memleket yas sığağı molozlarla ummandır.

Altı şubat gecesi, saat dört on yedide,
Fay hattı vatanımın kaderinden geçti de:

“-Sesimi duyan var mı? “ağıttır yeterince.
“-Sesimi duyan yok mu? “zılıgtır beterince.

Memleket yas sığağı enkazlarla azmandır.
Felaket kış soğuğu molozlarla ummandır.

Şehadet hasadımız, imanımız harmandır.
Şahidimiz Yüce Hak, Resulümüz mihmandır.

Altı şubat gecesi saat dört on yedide
Can Türkiyem topyekûn toprağa gömüldü de,

Şehirler ve feryatlar harabeye döndü de:
Nenelerin gözünden akan yaşlar dinince,

Dedelerin göğsünden öksürük kesilince,
Çocukların düşünden umutlar yeşerince,

Bebelerin elinden anne saçı düşünce,
Annelerin dilinden ninniler dökülünce,
Babaların yüzünden yaralar silinince,

Baş secdeyle, avuçlar duayla birleşince,
Bu millet küllerinden doğacak kahramandır.
Şahidimiz yüce Hak, imanımız harmandır.
Şehadet hasadımız, Resulümüz mihmandır.

● Oruç Dadaşı Elman

Zəlzələ Adlı Dərdimiz

Viran qalıb, can Xoy şəhri, qış günü
Fələk tökdü bizə qəhri, qış günü
İçitdirdi ölüm zəhri, qış günü
Başlayıbdır ellərinən kəl-kələ
Dünya boyda, dərdə döndü zəlzələ

Yer öz dərdin, ürəyində çaxladı
Gecə gözü, bir neçə an laxladı
Anaları, gözü yaşlı saxladı
Çoxlu cana, saldı yaman vəlvələ
Dünya boyda, dərdə döndü zəlzələ

Xoy'dan sonra, Türk ölkəsin dağıtdı
Yaşayışın, var kölgəsin dağıtdı
Bir vətənin, can bölgəsin dağıtdı
Qanlı düşmən tez eylədi həlhələ
Dünya boyda, dərdə döndü zəlzələ

İmtəhandır, tanrı keçir bu günlər
Dost-düşməni, əcəb seçir bu günlər
Dözüm donun, Türkə biçir bu günlər
Çətinləşir gələn günlər gəl-gələ
Dünya boyda, dərdə döndü zəlzələ

Ağır ellər, bir ürəkli olmalı
Bir arzulu, bir diləkli olmalı
Elman sevən, güc biləkli olmalı
Abadlığa verməliyik əl-ələ
Dünya boyda, dərdə döndü zəlzələ

● İbrahim Baz

Maraş'ın Gözyaşları

Şair şehri Maraşın ağladığı an şimdi
Bir bak çarşı pazarı yıkıldı viran şimdi
Şubatın altısında dördü on yedi geçe
Ölüm yağdı göklerden durmakta zaman şimdi

Yıkıldı yandı Maraş koca bir küle döndü
Bu güzel gül şehirden kalan bir duman şimdi
Kubbeler minareler yıkıldı birer birer
Kısık sesle okunur sela ve ezan şimdi

Alt üst oldu haneler nice ocaklar söndü
Kalan gözü yaşlılar diler el-aman şimdi
Binalardan büyükçe nice insanlar göçtü
Cenneti koklar idik sanki kabristan şimdi

Kurudu göz yaşları ağlayamaz oldu göz
Âh eden bir nefestir feryad u figan şimdi
Göbek adı istiklal olan kahraman şehrin
Geceleri zifiri gündüz de zindan şimdi

Canının yarısını toprağa gömenlere
Artık yalan dünyada yaşamak yaman şimdi
Köklerinden söküldü göçebe oldu millet
Göçmen kuşlar misali yollara revan şimdi

Yüreğim alev alev dört yanı yangın yeri
Her alev bir yiğide yazılmış destan şimdi
Gül yüzlü gül kokulu Seyithanoğlu Ali
Göçtü şehit olarak cennette civan şimdi

Hocaların hocası koca Yaşar Alparslan
Dualarla cenneti eyledi vatan şimdi
Gözleri güler idi Mustafa Şekkelî'nin
Virdi kanat eylemiş Uçmak'ta uçan şimdi

Maraş senin göz yaşın büyütür edeleri
Göğsümüzde madalyan dertlere derman şimdi
Ey Maraş sen üzülme kopmaz kalbimiz senden
Vatan sevgisi bize Resul'den ferman şimdi

● Cahit Can

Demrep Öldürmez

Dalgalar kıyıyı okşarken yavaş
Kayalar incelik, erir zamanda.
Körpe dimağlarda başlar bir savaş
Bin fitne savrulur tüten dumanda.

Yol uzar, takat yok, gayret nafile
Dengeyi kaybeden kapılır sele
İçinde deveren eder zelzele
Yerle yeksan olur zemin bir anda.

Suların yüzünde gezinir keder
Ufuk çiçeklenir, seraba döner
Deryada, kavrulmuş yorgun her nefer
Bir yudum vuslatı tadar limanda.

Varlığı, yokluğa resmeden boyut
Yayılr, ne varsa silinir mevcut
Kabirde son bulur çizilen hudut
Kimisi kârdadır, kimi ziyanda.

Zaman bir girdapta döner kaybolur
Hayal köpük gibi söner kaybolur
Bir damla toprağa iner kaybolur
Canlanır, yeşeren zarif fidanda.

Rüzgârın önüne düşer bir yaprak
Umutlar uçuşur kanat çırparak
Her şeyi eriten efsunlu toprak
Sorular çözülmez düğüm insanda.

● Coşkun Arslan

Döprem Özeleştirisi

Afetlerden ne ders ne ibret aldık.
Çimentodan çaldık demirden çaldık.
Sağlıktan, sıhhatten, ömürden çaldık
Aklımızda asla yoktu bu deprem

Yuvalar kurmuşuz biz fay hattında
Çıglıklar duyuldu enkaz altında
Demeyin ha bunlar varmış bahtında
Binlerce masumu yaktı bu deprem

Böylemi olurdu denetim olsa
İnsan odaklı bir yönetim olsa
Adalet her zaman yerini bulsa
Bizi uyarmaktan bıktı bu deprem

Bak şu doymazların para hırsına
Temeller çatılar döndü tersine
Çalışmamış ne yazık çoğu dersine
Şehirleri bir bir yıktı bu deprem

● Ahmet Alan

El Ele

Hırsına gemler vuramadın, kalmadı bak dünya malın
Tedbir baştan almadın, suçlu değil ki zelzele

Soran olsa akdık, pakdık, hırsımızla alıp sattık
Malımıza haram kattık, küsmeyelim kimselere

Gününü gün eden nerde, gözlerine indi perde
Şimdi çoğu toprak yerde boyun eğdiler takdire

Canı için cananlar, için, harap olmuş vatan için
Kabirde yatanlar için ayyuka çıktı velvele

Mevla'm bize yardım eyle, devam etmez bu hal böyle
Tutunacak dallar ile, yeni günü umut eyle

Bir musibet bin nasihat, işlerine doğruluk kat
Bak ne kadar kısa hayat, hayra kapı ol el ele

● Ercan Sağlam

Bu Sene

Gücümüz tükendi sabrımız bitti
İşimiz kalmadı köyle bu sene
Deprem şehirleri yerle bir etti
Enerji boşaldı fayla bu sene

Çarşıda pazarda kepenkler indi
Şehirler hayalet bir şehre döndü
Erzak yok; pirinçti, şekerdi, undu
Kahvaltı simitle çayla bu sene

Yine de ayakta dik duruyoruz
Girecek güvenli yer arıyoruz
Çocukla çocukla hep soruyoruz
Sonu ne olacak böyle bu sene

Dakika dakika gündem değişir
Deli mi; insanlar neden döğüşür
İçimiz kor ateş, dışımız üşür
Nereye gidelim söyle bu sene

Böcekler tarlayı yedi bitirdi
Bir alan bir daha aldı götürdü
Namertler mertleri yere yatırdı
Leke yıkanır mı suyla bu sene

Kaç canı yitirdik enkaz altında
Umudu bitirdik enkaz altında
Çaresiz oturduk enkaz altında
Etrafımız doldu beyle bu sene

● Erdoğan Öner

Tedirginlik Devam Ediyor

Nasıl oldun dedim, dostun birine
Tedirginlik devam ediyor dedi
Ne evin tadı var ne de yolların
Tedirginlik devam ediyor dedi

Boğaza dizilir lokma yutmamak
Çoluk çocuk beraberce yatmamak
Bırak konuşmayı, adım atmamak
Tedirginlik devam ediyor dedi

Sanıyorum dış kapıda bekliyor
Heyecandan bütün kalpler tekliyor
Arada bir sallanıyor, yokluyor
Tedirginlik devam ediyor dedi

Sanıyorum tekrar tekrar düşerim
Rüyalarda sağa sola koşarım
Gözümü kapatsam tekrar yaşarım
Tedirginlik devam ediyor dedi

Büyük felaketi nasıl unutam
Her taraf çatlıyor, nereyi tutam
Feleğe mi çatam faya mı çatam
Tedirginlik devam ediyor dedi

O ses derinlikten gelecek diye
Dört bir yana figan dolacak diye
Ha bugün ha yarın olacak diye
Tedirginlik devam ediyor dedi

Yaşananlar yüreğimi yakıyor
Ben çocuğa, çocuk bana bakıyor
Yaprak sesi duysam, aklım çıkıyor
Tedirginlik devam ediyor dedi

Bir kalın çizgi çek, düne *Vakâri*
Bir zarar gelmesin, cana *Vakâri*
Sakin ol dese de bana *Vakâri*
Tedirginlik devam ediyor dedi

● Durani Kocaga

Yüreklerde Neler Gizli

Ey ağalar deyin beyler beyine
İhtiyaç var çalışacak beyine
Sende kimsin hakir görmek neyine
Afet gören ölümünü diler hey
Yüreklerde neler gizli neler hey

Bundan gayri ulaşılmaz bir dosta
Giden gitti kalanları çok hasta
Yasta kaldık güzel yurdum biz yasta
Anaları yavrum diye meler hey
Yüreklerde neler gizli neler hey

Garibandan iyiyim der avunur
İktidarı devlet diye savunur
Dede baba torun ölmüş dövünür
Feryat ile bağrımızı deler hey
Yüreklerde neler gizli neler hey

Genç nesiller umudunu taşıyor
Umutları gözlerinde ışıyor
Yağmur yağdı ayaz vurdu üşüyor
Çaresizlik hıncımızı bilir hey
Yüreklerde neler gizli neler hey

Der *Durani* bilinmedi hiç nazım
Yer eyledi içerimde yar sızım
Gül benizli gelin bizim kız bizim
Kinci kinin gözerinde eler hey
Yüreklerde neler gizli neler hey

● Mustafa Erdal

Bu da Geçer

Biter kışlar bahar gelir
Toprak nasibini alır
Sanma hüzün baki kalır
Sağlık olsun bu da geçer.

Badireler insana has
Kök salmasın kalplere yas
Memleketim kadirşinas
Sağlık olsun bu da geçer.

İsyân etmek neye yarar
Tasalanmak kalbe zarar
Hak kıldıysa böyle karar
Sağlık olsun bu da geçer.

Yüce dağda kar çok olur
Erir sular bir yol bulur
Kış ardında cemre durur
Sağlık olsun bu da geçer.

Sen kendine düşeni yap
Mutlak döner yanlış hesap
Sabret diyor Kutsal Kitap
Sağlık olsun bu da geçer

Doğan güneş batmaz mı hep
Rahmet iner kelep kelep
Behemehâl var bir sebep
Sağlık olsun bu da geçer.

Kaderini kimler seçti
Bu dünyaya kıymet biçti
Geçmez denen, çok şey geçti
Sağlık olsun bu da geçer.

Günü yaşa ânı anla
Küsülür mü hiç zamanla
Sabır eyle hüsnü zanla
Sağlık olsun bu da geçer.

Yerleşmesin gamla, keder
Beterden de vardır beter
Ahlas yanar umut tüter
Sağlık olsun bu da geçer.

● Mahir Başıpınar

Ah Benim Elbistan'ım

Yürekler yangın yeri, kâr etmiyor yağın kar,
Gece eksi yirmiler, üşütmez içler yakar.
Ne zaman küllenecek ne zaman durulacak,
Yüreklerin yarası kaç yılda sarılacak.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

Anneler bebeğim der, bebek anneyi arar,
Ortalık mahşer yeri, bu acı akla zarar.
Kimi feryat figan da kimi sessizce ağlar,
Yuvalar viran oldu, yarıldı koca dağlar.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

Şardağ mahsun perişan, kanat germedim diye,
İçten içe kaynarken, haber vermedim diye.
Pınarbaşı, kaynarca, bulandı en başından,
Afşin, Göksun kimseyi, görmüyor telaşından.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

Yıkıldı evler barklar, virane oldu bağlar,
Tüm Dünya yas içinde, başına kara bağlar.
Söndü bir bir ışıklar, yaşantı duruverdi,
Kör talih sillesini ansızın vuruverdi.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

Gurbete yol açıldı, boşaldı tek tek köyler,
Gitse de barınamaz, *Mahir* gurbette neyleyler.
Yıkılsa da memleket, tekrardan kuracağız,
Vatana sevdamızın mührünü vuracağız.
Ahh benim Elbistan'ım, söylesene ne oldu?
Enkazına yağın kar, sana kefen mi oldu?

● Sündüs Arslan Akça

Ah Bu Şehir

Her gelişim yağmura gebedir bu şehirde
Kıvrandır usumdaki gün görmemiş anılar
Bulutlar ki alçalır kararır göğün yüzü
Sözüm genzime kaçar büyür düştüğüm boşluk
Artçı sarsıntıların yokladığı sıralar
Kırılır saç tellerim ve uzaktan ince saz

Taş döşeli sokağın güngörmüş çehreleri
Göçlerini yükleyip ötelere gitmişler
Her gelişim kambura çevirir bu şehirde
Kerpiç duvarlar göçmüş hatıralar üstüne
Birer birer kapılar kapanır üzerime
Kalbimin titreyişi saklı ceviz sandıkta
Döktüm dört bir kıyıyı, ağlaştıkça kendimle

Yabancı kalacağım çocukluğum olmasa
Çehrelerde arayıp bulamazken kendimi
Büyüyor garipliğim, öksüzlüğüm bir daha
Her gelişim kalbura çevirir bu şehirde
Yola koyulmalarım avutuyor ruhumu
Mevsim de üzerime gelip durmasa hani

Şu karşiki nehirde sanki annem akıyor
Kıyısına sesimden ağıt bırakıyorum
Bir mezar kadar sessiz çekingen bir seherde
Seftil'e döner başım buluşurum Rahman'la
Her gelişim mahmura çevirir bu şehirde
Gidenler ah gidenler eksilen dua küpüm

Şakaklarım yılları öğüten bir değirmen
Ölümün soğuk yüzü soluğuma sokulur
Darmadağınık olur büyüttüğüm ne varsa
Sırtımı yasladığım dağı arar gözlerim
Dudağımda solgun bir hikâyeden kırıntı
Kuşlar terennüm eder bütün yaşanmışlığı
Her gelişim teymura çevirir bu şehirde

Mevsim elbisesini giydirir üzerime
Eteklerim süpürür benden kalan izleri
Kim bilir hangi anda ya da hangi şiirde
Hayat kendini salıp yıkılacak üstüme
Hangi mısra tutacak ellerimden bir daha
Bu şehir, ah bu şehir en derin ağrım benim

● Şükrü Ünal

Münâcaat

Sığınırım Mevlam sana
Depremden, selden, yangından
Merhamet eyle sen bana
Feryat yükselir kulundan

Titredi gök, sallandı yer
Ağlar analar, bebeler
Sevgin esirgersen eğer
Ayrılmam ben huzurundan

Günahım çok, tevbem noksan
Binâlar hâk ile yeksân
Kılmaz isen bize ihsân
Mahrum kalırız nûrundan

Maraş, Antep, İslâhiye
Kilis, Hatay, Osmaniye
Adana'dan Kadirli'ye
Her taraf yer ile yeksan

Bu günümüze de şükür
Yağar yağmur şakır şakır
Urfa ile Diyarbakır
Feryat eder Adıyaman

Rahim sensin, Rahman sensin
Veren sensin, alan sensin
Lütfeyle feryatlar dinsin
Medet ey Allah'ım aman!.

● M. Nihat Malkoç

Bir Hüzün Sağanağı

Beden bütünlüğü yok, cisimler belli değil
Mehmet midir, Ökkeş mi? İsimler belli değil
Anılar tuz buz olmuş, resimler belli değil
Hasat vakti gelmeden bağlar bozuldu şimdi
Yol ikiye bölündü, dağlar bozuldu şimdi

Zengin fakir farkı yok, artık herkes eşittir
Acılı coğrafyada bebe(k)ler de reşittir
Bu feryat ü figanı vicdanlara işittir
Bülbül âhüzar eyler, güller perişan şimdi
Hallaç pamuğu gibi, iller perişan şimdi

Yürekler paramparça, taş taş üstünde değil
Can bedenden ayrılmış, baş baş üstünde değil
Göz pınarı kurumuş, yaş yaş üstünde değil
Zaman zaman içinde, asırlar ândır şimdi
Hatay, Maraş, Malatya'm yerle yeksandır şimdi

Kervan uzağa düştü, yolcular yolda kaldı
Don vurdu karakışta, umutlar dalda kaldı
Hüzün sağanağında, tebessüm falda kaldı
Sazlar sükût eyledi, teller kırıldı şimdi
Dikenlerin zulmünden güller kırıldı şimdi

Çaresizlik ne demek, gözlerden okunuyor
Acının bin bir tonu yüzlerden okunuyor
Feryatların tınısı sözlerden okunuyor
Gayri hazan vaktidir, göç mevsimidir şimdi
Birlik olma zamanı, güç mevsimidir şimdi

Yüreğimizi giyinmiş siyah beyazlar sanki
İçimizi buz kesmiş soğuk ayazlar sanki
Hissiyat karakışta, uzakta yazlar sanki
Karanfil boyun bükmüş, çiçekler susuz şimdi
Gün geceye tutsaktır, gözler uykusuz şimdi

Umudun kumaşında sökükler de bizimidir
Enkaz olmuş yürekte dökükler de bizimidir
Öne eğilen başlar, bükükler de bizimidir
Ta Edirne'den Kars'a gözümüz yaşlı şimdi
Memleket diye atan yürek telâşlı şimdi

Sade bebe(k)ler değil, şimdi toprak da yetim
Kökünden uzak düşmüş kuru yaprak da yetim
Gün bir türlü doğmuyor sanki şafak da yetim
Hüznün tercümanıdır gamzelerde yaş şimdi
Körpelere yastıktır enkazlarda taş şimdi

● Haşim Kalender

Zelzele

Dışarda kar yağar eser fırtına
Anası yavruyu enkazda bekler
Yüreği yufkadır sarar sırtına
Sıcağında büyür ancak bebekler

Ana yüreğidir dar gelir derya
Bin sevda fışkırır bir kuzum der ya
Bırakıp gidemez ayağı var ya
Ölümse beraber kader der ekler

Beklenmedik andır zelzele vurur
Evler yılan olur saatler durur
Ana yaşıyorsa fidan mı kurur
Sevginin önünde keper tümsekler

Giden bu zamanda bir vefa kalır
Halden bilmeyenler bin vebal alır
Dünya ateş olsa pervane olur
Anası solar da solmaz çiçekler

Acizdir *Kalender* zaman doldurur
Yaratan Kadirdir ol der oldurur
Başını kaldıran boşa kaldırır
Bilir ki anadan doğar erkekler

● Tacettin Çetin

Gördüm

Uzak yoldan derman olmaya geldim
Her yanı yaralı Maraş'ı gördüm
Kıyamet neymiş ben onu bildim
Yürekler dağlayan gözyaşı gördüm

Elbistan'a vardım güneş batıyor
Kuşlar bile dertli dertli ötüyor
Körpecik kuzular yerde yatıyor
Başına dikilen o taşı gördüm

Han yansa umrunda olmaz yolcunun
Dört kitapta yeri yok bu acının
Beş canı toprağa veren bacının
Özünde kor olan ateşi gördüm

Tohum der toprağa canları eker
Sulamak içinse gözyaşı döker
Kimi bağrın döver, kimi iç çeker
Anayı, babayı, kardaşı gördüm

Tükenmez kederin içinde kaldık
Ne bir adım attık ne nefes aldık
Son çığlığı arşa birlikte saldık
Feryadı, figanlı hıraşı gördüm

Sınır tanımadan yardıma gelen
Beraber yaşayıp beraber ölen
Bir lokma ekmeği ikiye bölen
Türk'ü, Kürt'ü, Laz'ı, yaddaşı gördüm

● Barış Danış

İçimde Can Kırıkları

İçimde can kırıkları,
Dışım yıkık-dökük enkaz.
Söndü dünya ışıkları,
Kuru boğaz, kısık avaz.

Yiyip içmek utandırır,
Aç-susuzları andırır,
Sıcak yatak da dondurur,
Yaşadığım her yer ayaz.

Baş aşağı döndü evren,
Tavan yerde üstte mahzen,
Sarmalamış beni kefen,
Giyindiğim her şey beyaz.

Osmaniye yüzü soluk,
Maraş-Antep oyuk oyuk
Adıyaman-Hatay hiç yok,
Bu zelzele salgın maraz.

Malatya-Urfa ağlıyor,
Kilis yürekler dağlıyor,
Diyarbakır buz bağlıyor
Göçük altı kandan malaz.

● Erol Koca

Fay Hattı

Can pazarı kurulunca geceden
Kar yağmaya başlamıştı inceden
Emir böyle yücelerden yüceden
Fay kırıldı altımızda şaşırdık
Belki fayı bile bile biz kırdık

On şehirlik bir alana kor düştü
Aynı anda yüreklere har düştü
Cümle duygu merhamete dönüştü
Fay kırıldı altımızda şaşırdık
Onca canı bile bile biz kırdık

İlim rehber yapılmadı sanata
Yaşananlar ders olmadı hayata
Fay hattına bina yapmak ilk hata
Fay kırıldı altımızda şaşırdık
Kabahatli kimse bulun haykırdık

Suçlu sensin suçlu benim hepimiz
İmar affı fermana sevincimiz
Hata deyip karşı durdu hangimiz
Fay kırıldı altımızda şaşırdık
Boğazlara düğümlendi hıçkırık

Onca canı geri getir desen de
Şu saatte suçluları bulsan da
Cümlesini teker teker assan da
Fay kırıldı altımızda şaşırdık
Gözüm yaşlı yürek buruk kalp kırık

● Durdu Güneş

Ciğerimiz Parçalandı

Maraş'tan bir çığlık koptu
Her yürekte yankılandı
Toprak nice canlar yuttu
Ciğerimiz parçalandı

Yer kürenin öfkesi mi
Yoksa yeni dengesi mi
Ya da bize bir dersi mi
Bu nasıl bir imtihandı?

Yeri göğü beton yaptık
Beton değil karton yaptık
Kendimize bir son yaptık
Bu izansız bir iskandı

Çaresizlik, acı, ölüm
Cevapsızlık bir kördüğüm
Kader değil bu gördüğüm
Açgözlülük ve talandı

Bir sözüm yok masumlara
İçin için kanar yara
Ağlarım ben yanı sıra
İçim yandı içim yandı

Her musibet bir nasihat
Başlayacak yeni hayat
Adaletsiz devlet sakat
Adaletsiz yol tıkanı

İnsan varsa umut da var
Kıştan sonra gelir bahar
Batan güneş tekrar doğar
Yaşananlar zor bir andı

● Nuri Kaya

Deprem

Deprem ile sallanırız
Yarab bize yardım eyle
Huzurunda yalvarırız
Yarab bize yardım eyle.

Maraş yer ile bir oldu
İçimize korku doldu
Nice can sarardı soldu
Yarab bize yardım eyle.

Afetle sarsıldı Cihan
Şaşırıp kalmıştık bir an
Görülmez Hatay, Kırıkhan
Yarab bize yardım eyle.

Antep, Urfa bölüm bölüm
Ortada binlerce ölüm
Gitti benim gonca gülüm
Yarab bize yardım eyle.

Şaştı kaldı zengin fakir
Kaynıyoruz takır takır
Noldu Kilis, Diyarbakır
Yarab bize yardım eyle.

Büyük şehir oldu rüya
Yardıma koştı dünya
Rüya şehirdir Malatya
Yarab bize yardım eyle.

İflâh olmaz haddi aşan
Adana huzura koşan
Bak Osmaniye perişan
Yarab bize yardım eyle.

Ortalığı aldı duman
Tesellimiz oldu iman
Nerde kaldı Adıyaman
Yarab bize yardım eyle.

Enkazlarda ceset arar
Umutsuzluk neye yarar
Türk milleri yara sarar
Yarab bize yardım eyle.

Vatan içindir canımız
Bu yolda aksın kanımız
Başımızda başkanımız
Yarab bize yardım eyle.

Düşman yine yalan saçtı
Göründü meydandan kaçtı
Nurhani elini açtı
Yarab bize yardım eyle.

● Selami Mengilli

Deprem

İki bin yirmi üç, altı Şubat'ta,
Yerler kanal gibi yarıldı gitti.
Korkudan titredi insan da attı,
Seven birbirine sarıldı gitti.

Kahramanmaraş'ta Hatay Antakya,
Gaziantep, Adıyaman, Malatya,
Diyarbakır, Gürün, Afşin'i kat da,
Elbistan Göksun'da kırıldı gitti.

Gölbaşı, Pazarcık, Narlı, Türkoğlu,
Yıktı her tarafı bak sağlı sollu,
Nurdağı, Kırıkhan battı Beyoğlu,
Keferdiz, İslâhiye vuruldu gitti.

Yüksek binalar da yere serildi,
Çağrımıza cümle alem derildi,
Hayatta kalana çorba verildi,
Ölenin defteri dürüldü gitti.

İndi çadırlara ağalar beyler,
Bir anda zelildir, fakirlik söyler,
Yıkıldı virane obalar köyler,
Sandım yer yüzünden arındı gitti.

Seferberlik dedi devletin bası,
Gardaş kendi böldü ekmeği aşı,
Zor günde kucaklar gardaş gardaşı,
Çadırdan çadıra varıldı gitti

Osmaniye Hatay'ın tüm ilçeleri,
Yüksek binaların bellisiz yeri,
Nice can zayatı gelir mi geri
Seher'de toprağa karıldı gitti.

Der *Selami* bu depremi yaşadım,
Zor çıktım hanemden ben adım adım,
Alemler hüznü, kalmadı tadım,
Sağ kalan kadere darıldı gitti.

● Yakup Kanat

Aklım Almıyor

Nasıl bir dünya bu almıyor içim
Yanına yapanın hiç kâr kalmıyor
Ne yapsam ne etsem olmuyor geçim
Neler olmuş bize aklım almıyor

Ocağımdan düştüm yere serildim
Kurdum çadırımı tekrar dirildim
Yanımda insanlar eş dost bilirdim
Neredeler şimdi aklım almıyor

Bir bardak su meğer çok kıymetliymiş
Göçünü alanlar buradan gitmiş
Şimdi yokmuş gibi soyları bitmiş
Hiç yoksular sanki aklım almıyor

Gökten inen bir söz bir kader vardır
Zor olan soğuklar yağmurla kardır
Mazlumun yanında rabbim hep vardır
Ne günah işledik aklım almıyor

Bu nasıl bir ceza nasıl bir afet
Allah'ım suçumu hatamı affet
Senin bir isminde yüce merhamet
Neler yapmışız biz aklım almıyor

Amele duanı hiç eksik etme
Doğruda ısrar et yanlışa gitme
Çalışmaya devam gayrette bitme
Yan gelip yatmışız aklım almıyor

● İsa Pemik

Unutma

Çatlamış yerlerin umudu sensin
Bir damladan umman olur unutma
İmanın, inancın toprağa sinsin
Bir taneden harman olur unutma

Bela büyük, şelek ağır, ölüm zor
Bağırlarda feryat figan, ateş kor
Şerri kebir olsa gene hayra yor
Dert içinde derman olur unutma

Kim gelmişte huzur ile savuşmuş
Ya dert ona ya o derde kavuşmuş
Hasım diye kaderiyle dövüşmüş
İşyanların düşman olur unutma

Aç susuz, yol çetin, hava ayaz, kar
Bin zahmet içinde bile umut var
Yeniden gelecek, yeniden bahar
Tek tohumdan orman olur unutma

Giden üryan gitti, üryan gelenin
Yok içinde varı vardır bilenin
Türlü belaların, türlü çilenin
Ardında bir ferman olur unutma

İnsan ki yorula, yıkılıp, düşe
Göze diken batar, taş değer dişe
Dara düştüm diye etme endişe
Yanında hep Rahman olur unutma

● Fatma Özger Bilgiç

Yıkıldı Ocaklar

Adıyaman'ımı, kaplamış duman
Ağıtlar yükselir derdimiz yaman
Nazara mı geldin sen Adıyaman
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Gün aydınlanmadı sanki uzadı
Sağlam kalan bina yok gibi azdı
Analar babalar göçüğü kazdı
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Hava yağmurlu, buz şubat, ayazı
Bedenleri kaplar bu kar beyazı
Ruhumu sarıyor derin bir sızı
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Gökyüzü, yeryüzü çarpışır sanki
Bomba patlar gibi kardeş inan ki
Toz duman karıştı öyle bir an ki
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Koca şehir çöktü, dağ taş yarıldı
Yoksa kıyamet mi sona varıldı
Binalar üst üste sanki karıldı
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Yetim kalan çocuk ağlayıp durur
Anayı, babayı herkesten sorar
O zeytin gözleri kalbimden vurur
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Gecenin ayazı, mevsim kış idi
Rüzgâr ile yağmur bil ki eş idi
Eski Adıyaman artık düş idi
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Nice aileler birden yok oldu
Genç yaşlı demeden hepsini aldı
Gönlümüzde solmuş anılar kaldı
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Kimi elli bin der kimi yüz bin der
Her dilde bir söylev gönlü del'eder
Boşalan bu iller nereye gider
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Bu kışın ayazı unutmam gayrı
Bu dert öyle zor ki acı apayrı
Artık ana bacı olmuşlar ayrı
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Altı Şubat kara sayfadır bize
Anlatamaz kimse sığmaz ki söze
Ateşi düşürdü gönülden öze
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

Bu acı çok yaman dermanı var mı?
"Kimse yok mu" diyen Özger o, yâr mı?
Yüreğimi yakan sönmeyen har mı?
Yıkıldı ocaklar candan can gider.

● Təranə Arifqızı

Dərdlərin Yuxusu Yox

Məkan böyük Türkiyə sakit, dəhşətli gecə
İl iki min iyirmi üç hər kəs yatır sakitcə.

Fevralın altısıdır dörd on yeddidi zaman
Ayrılır yer yerindən ölüm- qaranlıq duman.

Daş altından boylanan çarəsizlik, qorxudu.

Evlər üyüdülmüş dən yersə, yer boyda sacdı
Tanrının əli açıq torpağın gözü acdı.

Pərdələr pəncərəsiz otaqlar divarsızdı
Hərdən dillənir həyat ölüm necə arsızdı.

Donmuş üzlər danışır həyat- ölüm qol-boyun
Qaranlıqdan işığa yatan da var yol boyu.

Yumşaq yataqlarından insanları qopardın
Daş altında yuxuya Tanrı, özün apardın.

Nələr olur?- soruşan körpə, nələr olmadı
Həyatın alt- üst olub, daş-daş üstə qalmadı.

Harda anam sualın çox insana sözü var
Axtarıb tapmaq üçün yer altı, göy üzü var.

Məsumların önündə günahkardı böyüklər
Bağışla məni, körpə sənə ağır bu yüklər.

● Ercan Haney

Geçmiş Olsun Türkiye'm

Gafil der mi olsa şuur?
"İnsan insanın kurdudur."
Kudur, ey kör nefis kudur!
İnsan insanın yurdudur.

İkram, ihsan edenle Nur (c.c.)
İnsan insanın yurdudur.
Budur izzet, şeref, onur.
İnsan insanın yurdudur.
Az da verse candan olur.
İnsan insanın yurdudur.
Mahşere toplarken de Sûr,
İnsan insanın yurdudur.

Bencil olma, düşün bir dur!
İnsan insanın yurdudur.
Bulduk bunda dirlik, huzur.
"İnsan insanın yurdudur."

● Fikret Grgn

Altı Şubat

Gün altı Şubat, yer Kahramanmaraş,
Kalmadı adeta taş uŐtnde taş!
Bağrımızda ateş, gözümüzde yaş;
Gönüller yaralı, kanıyor Şimdi,
Milletin yüreği yanıyor Şimdi.

Yığınlar altında kaldı bedenler,
Toprağa gark oldu gl yüzlü tenler,
Cenneti alâya uŐtu gidenler;
Tba dallarına konuyor Şimdi,
Milletin yüreği yanıyor Şimdi.

Nazara mı geldin ey güzel Hatay?
Adıyaman almıŐ acılardan pay.
Vay benim Malatya'm, Őanlıurfa'm vay!
Kanlı göz yaŐıyla yunuyor Şimdi,
Milletin yüreği yanıyor Şimdi.

Geçmiş olsun Kilis, can Diyarbakır,
Gaziantep'ime dilerim sabır.
Bu nasıl imtihan, bu nasıl kahır?
Yaradan bizleri sınıyor Şimdi,
Milletin yüreği yanıyor Şimdi.

Osmaniye tevekkülün ocağı,
Adana, Elâziğ aŐmıŐ kucağı,
Yas tutuyor yurdun dört bir bucağı;
Üç ğn acıya banıyor Şimdi,
Milletin yüreği yanıyor Şimdi.

Huzurumuz kardeŐlikte, dirlikte,
Yaraları saracağız birlikte.
stmze millet yoktur erlikte;
BambaŐka bir destan sunuyor Şimdi,
Milletin yüreği yanıyor Şimdi.

Fikret der ki, arz eyledim derdimi;
Ya Rabb'i sen koru cennet yurdumu.
Çakallara pay ettirme kurdumu;
Gökte akbabalar dönüyor Şimdi,

● Hacı Abdullah Kozan

Ders Zamanı

Bulamadım çıkışı hayret dolu dünyamız
Tedbir yüklü hayatlar teslim olur kadere
Korkmaz koşar duaya susar gece rüyamız
Liyakatsiz görevler uğrar bedbaht hedere
Alın yazım kaderim gül bahçeme giderim
Bilim ahlak vicdanda doğruluktur ederim

Satır satır yazılı başa gelen belâlar
Kader döner kazaya yaşadıkça olaylar
Nakış olur vicdana okudukça selâlar
Zaman durur mekânda parladıkça kalaylar
Alın yazım kaderim bülbül olur uçarım
Bilim ahlak vicdanda çiçek çiçek açarım

İşte mahşer provası deprem için boyası
Dersin almaz cahilim caka satar meydanda
Güvenme güce sakın çıkar hırsız foyası
Görülmemiş kazalar ibret dolu her yanda
Alın yazım kaderim akıl yatar geceme
Bilim ahlak vicdanda ortak olur heceme

Soldu gülüm sabaha dondu kaldı bakışlar
Aciz solur feryatlar enkazda yatanlara
İlaç oldu dualar bin teselli nakışlar
Ana baba günüydü acımı katanlara
Alın yazım kaderim yoktu tedbir sahada
Bilim ahlak vicdanda canlar pazar pahada

Akın akın gelirler kazma kürek nerede?
İşler başa kalıyor ağzı olan konuşur
Çalışmadan kaçarlar çekiç balyoz gele de
Can pazarı yaşandı zaman altın doluşur
Alın yazım kaderim ömür geçti ne'derim
Bilim ahlak vicdanda akar yaşım giderim

Hacım yanar içinden kimse duymaz feryadı
Acım yakar yüreği sesim gelir maçınden
Tevekkül yaratana kalmaz dünyanın tadı
Evim döndü çadıra geçti âlem içinden
Alın yazım kaderim sağ olasın milletim
Bilim ahlak vicdanda iman dolu kıymetim

● İbrahim Şaşma

Enkaz Altındayım

Ve üflenir sur artık, bugün kıyamet vakti.
Böyle miydi toprağın, cümle beşerle akdi?
Kırk parça arzım benim, gök semam lime lime.
Can kırıkları batar, kilitlenmiş elime.
Ben sökmemiş şafağım, okunmamış ezanım.
Azrail öpücüğü, ben ateş-i suzanım.
Allah'ım düşlerimin, yüreğimin hali ne?
Toz kondurmazdı annem, saçlarımın teline.
Neredeyim niceyim, duvarların kasti ne?
Dağlar hiç yüklenir mi, günahsızın üstüne?
Ben o son hıçkırığımı, duyulmamış ağıdım.
Şairini bekleyen, kapkara bir kâğıdım.
Şu kanlı gözyaşımı, görüp de doyan var mı?
Sesimi değil benim, acımı duyan var mı?

Zindanlardayım anne, yüreğimde kar benim.
Günahım yok ne garip, mahpusluğum var benim.
Ben bilmem ben anlamam, nerde ne fay kırıldı?
Ben de güneşim anne, ben de bir ay kırıldı.
Sinemde saplı durur, kirişler ve kolonlar.
Melekler geldi yine, ellerinde balonlar.
Hani nerde kardeşim, önce onu alsalar.
Kalbimin derununa, muştuları salsalar.
De ki düş gördün bana, bir silkele uyandır.
Senin o suskunluğun, ahvalimden beyandır.
Anlamadım insanı, neden hırsta ve şerde.
Vicdanı olmayanla, ödeşiriz mahşerde.
Ben siyahı sevmedim, gök mavi boyan var mı?
Sesimi değil benim, acımı duyan var mı?

Toprak anne- taş anne, saçlarımda toz anne.
Sıkıldım saklambaçtan, bu oyunu boz anne.
Kalbim yoruldu inan, dudaklarım kuruyor.
Beni bu enkaz değil, hayallerim yoruyor.
Sözüm yoktur kadere, olana alışalım.
Senin yurdunda anne, cennette buluşalım.
Enkazdayım cismimi, dizinde biri sallar.
Dirilecek on şehir, diye bitsin masallar.
Ben zilzalin sesiyim, o zilzalin kızıyım.
Hasretin harfleriyle alna düşen yazıyım
Üşüdüm seslen bana, sesine bürüneyim.
Ararsan göklerdeyim, guzum de görüneyim
Sormayın beni bana, yurdumda ziyan var mı?
Sesimi değil benim, acımı duyan var mı?

● Kadir Karaman

Maraştan Haber

Kara haber var Maraş'tan
Çıkmış gibiymiş savaştan,
Haber yok bacı, kardaştan,
Deprem her yerini yıkmış.

Kalmamış ayakta bina,
Canlar karışmış toprağa,
Buna can nasıl dayana?
Deprem her yerini yıkmış.

Enkaz altında umutlar,
Pestile dönen vücutlar,
Artarda giden tabutlar,
Deprem her yerini yıkmış.

Uyurken herkes uykuda,
Ecel beklermiş pusuda,
Harap umut da duyguda,
Deprem her yerini yıkmış.

Ne ekmek, ne su, ne de aş,
Kalmamış taş üstünde taş,
Mezarlığa dönmüş Maraş,
Deprem her yerini yıkmış.

Köyler harap, ilçeler de,
Irgatla aynı beyler de,
Herkes, her şey, ne var yerde
Deprem her yerini yıkmış.

Harabe olmuş Hatay'a,
Antep, Kilis, Adana'ya
Acı çökmüş Malatya'ya
Deprem her yerini yıkmış.

Güneydoğu, güney harap,
Gökyüzü, yeryüzü turap,
Yaşamak enkazda serap,
Deprem her yerini yıkmış.

Asgari acım azamî
Ne bina kalmış ne câmî,
Yoktur, göçmüş sorsam kimi,
Deprem her yerini yıkmış.

● Kadir Köse

Asrın Depremi

Altı Şubat gecesinde
Asrın depremini gördük
Yuvaların nicesinde
On binleri şehit verdik

İlki Pazarcık'ta vurdu
Yeryüzü kükredi taşı
Aynısın Elbistan gördü
Biri diğerine eştı

Sanki kıyamet yaşandı
Bir dakikalık zamanda
Bütün diler Hak'kı andı
Âciz kalınan o anda

Sokaklarda çığlık vardı
Binalar katil gibiydi
Betonla baş etmek zordu
On kat bina, yerle birdi

Enkazların altı candı
Nadirdi canlı kalanlar
Sessizlikte ses arandı
Ses veremedi duyanlar

Maraş, Hatay, Adıyaman
Hepsi birden çöküverdi
On bir şehir darmaduman
Milyonlar çadıra girdi

Eşler eşini kaybetti
İnsanlar yalnız kaldılar
Analar, babalar gitti
Çocuklar yetim oldular

Katlanarak arttı acı
Bütün Ülkeye yayıldı
Büyük, küçük, ana, bacı
Millet yardıma koyuldu

Mezarlıklar doldu taşı
Definler sıraya kondu
Allah'ım, bu nasıl işti
Ocaklar, şehirler söndü

Rabbim bir daha olanı
Verme düşmanın başına
Sağ kaldı Köse'nin canı
Ağlar sılası Afşin'e...

● Mustafa İmir

Olmamış Gibi

Baharda ağaçlar çiçeğe durmuş
Üst üste felaket olmamış gibi
Toprağa ağaca yeşillik vurmuş
Umutlar kararıp solmamış gibi

Göz göz tomurcuklar açmaya başlar
Telaşla cıvılda kaygısız kuşlar
Derin acılıya zaman yavaşlar
Silkinmeye gücü kalmamış gibi

Şafak öncesinde Kıyamet gündü
Kim bilir ne soylar, ocaklar söndü
Güzel kentlerimiz virana döndü
Yönetim gaflete dalmamış gibi

Kıpır kıpır canlı kentler yıkıntı
Yıllar boyu sürüp gider sıkıntı
Siyasi kafada aynı takıntı
Sanki halk onlardan yılmamış gibi

Kendi döngüsünde doğada düzen
İnsandır doğanın sırrını çözen
Yine de göstermez işinde özen
Geçmişinden örnek almamış gibi

Denklemi başından yanlış kurarız
Sonra da doğada kusur ararız
Göstermelik birkaç hesap sorarız
Her kademedeki çalmamış gibi

Sıkışıp Tanrıya sorum yükleriz
Sonra da Tanrıdan yardım bekleriz
'Takdir-i İlahi!' diye ekleriz
Kendimizde hiç suç bulmamış gibi

Kimi öfkelenir kimi darılır
Kimi gönül koyar kimi kırılır
Bir şekilde maddi yara sarılır
İmir'i kedere salmamış gibi

● Mustafa Ökkeş Evren

On Şehir İçin Ağıt

Maraş'tan bir haber geldi
Dediler ki deprem olmuş
Deprem değil felaketmiş
Kızılca kıyamet kopmuş

Urfa, Kilis, Diyarbakır
Enkaz oldu onca şehir
Taş üstünde taş kalmadı
Sabır ver Allah'ım sabır

Malatya'dan Adana'ya
Her yürekte bin acı var
Osmaniye'den Hatay'a
Ölümlerin nicesi var

Gaziantep, Adıyaman
On şehirde on milyon can
Çırpınıp durduğu zaman
Âmân ver Allah'ım aman

Yardım için yarışıldı
Devlet millet beraberdi
Her kurtulan bir can için
Tek söz: "Allahuekber" di

Allah'ım sana sığındık
İbret alıp pişman olduk
Mülk de senin güç de senin
Kusur bizim suç da bizim

● Nurgül Kaynar Yüce

Utansın

On katlı binayı çürük zemine
Sağlam deyip temel atan utansın
Beton kumu diye deniz kumuna
Eksik çimentoyu katan utansın

Nervürsüz demirle kolonu dikip
Gereğinden fazla kaçak kat çıkıp
Tahtayı, köpüğü kirişe çakıp
Kul hakkına girip batan utansın

Yalnız müteahhit değil günahkâr
Projeyi çizen mühendis mimar
Yumuşak zemine çıkarıp imar
Ruhsat için kalem tutan utansın

Devletin malını deniz görüp de
Milletin başına çorap örüp de
Hileye hurdaya izin verip de
Görevi başında yatan utansın

Erbabı olmayıp inşaat yapan
Hakk'a değil yalnız paraya tapan
Eline çekici, hiltiyi kapan
Ayrık otu gibi biten utansın

Zalimin zulmüne sessiz kalarak
Omzuna binlerce vebal alarak
Pervasızca malzemededen çalarak
Mazlumunu ölüme iten utansın

Kolonları kesen vicdanı kara
Kaç can sırf bu yüzden girdi mezara
Milletin canını katıp da kâra
Haksız kazançları yutan utansın

Nurgül'üm ucuz mu bu kadar hayat
Ayyuka çıkmış bak hırsızlık heyhat!
Eksik malzemeyle binayı kat kat
Allayıp pullayıp satan utansın!

● Osman Dindar

Medet Senden Ya İlahi

Ecel büktü belimizi
Çekip aldı gülümüzü
Kimse bilmez hâlimizi
Medet senden ya İlahi

Ömür denen direğimiz
Enkaz oldu yüreğimiz
Sensin gönül ereğimiz
Medet senden ya İlahi

Yalan dünya döner durur
İnsan oğlu canan görür
Gizli ayan ferman yürür
Medet senden ya İlahi

Rahman Rahim olan sensin
Diller daim adın ansın
Deprem dursun ateş sönsün
Medet senden ya İlahi

Gece vakti yıktı faylar
Yeksan oldu yıllar aylar
Çoluk çocuk durmaz ağlar
Medet senden ya İlahi

Gecelerin ayazında
*Dindari'*nin niyazında
Akar durur yaş gözünde
Medet senden ya İlahi

● Memik Kömekçi

Sesimi Duyan Var mı?

Sesimi duyarsan enkaz altında
Afad'tan yardımı almadan gelme
Halimi sorarsan artçı faslında
Üç metre bir kefen salmadan gelme

Tükürse cenahın kirlense yüzün
Haberi alınca kırılma dizin
On bir il virdine çekilse özün
Bir gece çadırda kalmadan gelme

Aldanıp mülküne eylersen heves
Nic' olur yerinde dağılır kafes
Ahiri zamanda alırsan nefes
Sen kendi Sûr'unu çalmadan gelme

Kimi haktan bilir kimi de kuldan
Kimi geçmez olur paradan puldan
Kimi kefen biçer yamalı çuldan
Sen Hakk'a teslim olmadan gelme

Görülmez bir afet eyledik iman
Cana ramak kaldı söyledik hemen
Kutuplar eğildi sarmadan duman
Bahriyer ummana dolmadan gelme

Günlerce bekledik bitirdik hafta
Adımız silindi kalmadı hafta
Köşkeröğlü ile durunca safta
Gül benzin sararıp solmadan gelme

● Ramazan Demirtaş

Milli Güreşçi Ahmet Taş'a Ağıt

Yıkıldı Maraş dağları
Viran oldu Can bağları
Yaşıyor sanman sağları
Maraş eli oldu duman
Gitti Ahmet Taş pehlivan.

Oy Ahmet'im oy Ahmet'im
Nişanlını koydun yetim.
Enkazdan sağ çıktı derken
Kopuyormuş kıyametin.

Maraş'ta toprak yürüdü
Gökleri figan bürüdü
Yüreklerimiz üşüdü
Dondu Afşin ve Elbistan
Gitti Ahmet Taş pehlivan.

Oy Ahmet'im oy Ahmet'im
Nişanlını koydun yetim.
Madalyalar bekler iken
Koptu işte kıyametin.

Hacı'ma güneş doğmuyor
Bacım dünyaya sığmıyor
Gözler kurudu yağmıyor
Bütün bir millet perişan
Gitti Ahmet Taş pehlivan.

Oy Ahmet'im oy Ahmet'im
Nişanlını koydun yetim.
Kürsülerde görmek varken
Koptu işte kıyametim.

Dünyayı tuş eden adam
Üzerine yıkıldı dam
Demişti 'direndim' anam
Tedavi olmadı derman
Gitti Ahmet Taş pehlivan.

Hocaların hep severler
Hürmetkar diye överler
Eş dost dizini döverler
Delikanlı genç bir insan
Gitti Ahmet Taş pehlivan.

● Yasin Şen

Maraş Depremi

Depremle uyandık bir Şubat günü
Hznden kederden geçilmez oldu
Yuvalar yıkıldı ocaklar söndü
Yaşamak ölümden seçilmez oldu

Yıkıldı Şehirler haneler gt
Can alıcı geldi kefenler biti
Şu fn âlemden geçenler geçti
O tatlı sulardan içilmez oldu

Sel oldu döküldü garibin yaŐı
Sağ selmet olsun milletin baŐı
Yurdumun inliyor toprağı taşı
Bel geldi fakat kaçılmaz oldu

Güzelim Maraş, Antep Adıyaman
Hatay, Urfa, Kilis, Malatya aman
Adana, Osmaniye'de bu zaman
Diyarbakır gamdan geçilmez oldu

Bu yurdu korusun Mevlmız bizim
Bunca acı Şimdi bağrımnda sızım
Böyle miymiŐ Ya Rab kaderim yazım
Diyrdan diyra glmez oldu

Katından dileriz merhamet senden
Kayboldu meclim bu can ve tenden
Hep feryat yükselir yaralı candan
Hneler kapılar açılmaz oldu

Depremle yıkıldık aŐknla var et
Millete İlh versen metnet
Bir daha olmasın böyle bir fet
Kederden hüzünden geçilmez oldu
Yaşamak ölümden seçilmez oldu

● Yılmaz Türk

Medet Yarab

Yıl Yirmi Üç, Şubat Altı
Cenub-i şarki dört vakti
Zelzele uykuda sarstı
Yıkıldı on il, hu Allah

Kubbe kızıla büründü
Kıyamet uykuyu böldü
Gün battı geceye döndü
Karanlıkta söndü Maraş.

Vurdu, salladı derinden
Alem oynadı yerinden
Ruhlar çekildi bedenden
Lâl oldu, savruldu Antep

Eshar'da koptu kıyamet
Canlar Mevla'ya selamet
Yurtta göründü vehamet
Enkaz oldu yandı Urfa

Pazarcık vurdu derinden
Bölge oynadı yerinden
Kıyamet geldi geceden
Salât sana Diyarbakır

Pazarcık derken Elbistan
Çıkan canlar hangi kattan
Beden tanınmaz surattan
Vadüleman Adıyaman

Vurdu sineye can tende
Umutlar söndü bedende
Canlar cananla gidende
Matemdesin Osmaniye

Toprak yarıldı gül soldu
Güller toprakta kayboldu
Beden enkaza gark oldu
Çöktü arz, yıkıldı Hatay

Kış günü vurdu derinden
Yer gök oynadı yerinden
Kar indi buz oldu beden
Kefen mi giydin Malatya

Adana'dan ta Kilis'e
Bedende yoktu elbise
Ne yurt kaldı ne medrese
Medet Mevla medet ya Rab

● Mustafa Erkenekli

Küçük Kıyamet

O gün güneş doğmadı, şafak aydınlanmadı,
O gün acı haberi duyanlar inanmadı.

İnanmak imkânsızdı sustu duyanın dili,
Yerle yeksan olmuştu ülkemin on bir ili.

“Sesimi duyan var mı?” sözü her taraftaydı,
“Ölmek mi zor kalmak mı?” insanlar araftaydı.

Gökten karla beraber adeta ölüm yağdı,
Bilen yoktu enkazda kimler ölü, kim sağdı.

Çaresizlik doluydu bomboş bakan gözlerde,
Temenni, dua vardı söylenen tüm sözlerde.

Üşüyünce insanlar yeniden eve girdi,
İkinci deprem oldu, niceleri can verdi.

Su gibi dalgalandı yer kabuğu o anda,
Sanki kıyamet koptu, ölüm vardı her yanda.

Yıkılırken binalar domino taşı gibi,
İnsanlar kaçıyordu mahşer telaşı gibi.

Birbirinden habersiz kardeş ile bacısı,
Başımıza gelenler insanlığın acısı.

Kollarımız kalkmadı, ellerimiz yetmedi,
Öyle hale düştük ki para, para etmedi.

Akın etti insanlar; Ordu, Şırnak, Konya’dan,
Adeta yağmur gibi yardım yağdı dünyadan.

Heyhat ki depremzede denildi adımıza,
Var olsun Türk milleti, koştı imdadımıza.

Enkazların altında kalan canımız çoktu,
Gelenler gövdesini göçük altına soktu.

Vakit gece olunca çökse bile karanlık,
Çabalara fasıla verilmedi bir anlık.

Her sağ çıkan can ile umudu taze tuttuk,
Ölenleri gömerken kendimizi unuttuk.

Yıllarca anlatsak da tükenmez ki anımız,
Halen enkaz altında yatıyor insanımız.

İki koca ay geçti, çadırlarda kalan var,
Canımızı kurtardık, malımızda talan var.

Nasıl düzelir bilmem harabe her yanımız,
Şehrimize baktıkça yanıp tüter canımız.

Kâinatı yaratan yaşatmasın bir daha,
Herkesi esirgesin duam budur Allah'a.

● Tayyib Atmaca

Şubat Soğuşu

Birdenbire kaydı yer altımızdan
Çökecek zannettik gök üstümüze
Çoluk çocuk bir odaya toplandık
Beton kütürdedi biz dua ettik
Meğer ne uzunmuş doksan saniye

Yer sustu gök sustu ses sesi yedi
Çığlıklar geceyi yırttı durmadan
Sokaklar aniden arafa döndü
Herkes bir tarafa kaçışıyordu
Birbirine karışmıştı tüm yönler

Bir yandan anasız kuzu sesleri
Bir yanda analar son kez ağladı
Ortalık toz duman şubatsa soğuk
Evler sokakların üstüne göçtü
Herkes kendi telaşında boğuldu

Kimi rüya sandı kimisi hayal
İkisinin ötesinde bir andı
Göçüğün altında kalan kurtuldu
Yaşayanlar kuşlar gibi çırpınır
Yeniden hayata tutunmak için

● Zeynep Sümer

Kıyameti Gördüm

Gece sabaha karşı derinden bir ses geldi
Gözlerimi açınca kıyameti gördüm ben
İnsanların feryadı sanki beynimi deldi
Ezildi hep bedenler dizlerime vurdum ben

On bir şehir yıkılıp karanlığa büründü
Sanırsın mahşer yeri cümle âlem süründü
Sarılmaz ki sarasın yaralar çok derindi
Akan kızıl kanları çamur ile kardım ben

Nasıl anlatsam bilmem anlatamam o anı
Kimse yok mu sesleri salladı tüm cihanı
Kulların sınıandığı en zorlu imtihanı
Ya Rabbi medet deyip Hak Divana durdum ben

Nasıl bir sınavdır bu hayattan yıldırıyor
Yavrusunu kaybetmiş analar çıldırıyor
İnsanlar feryat figan taş, duvar kaldırıyor
Dehşet saçan geceyi dualara sardım ben

Hele bana de hele evin mi, ocağın mı?
Yüreğın mi ezildi kolun mu, bacağıın mı?
Nefesini zorlayan boş kalan kucağın mı?
Bağrına bastıkların nedir diye sordum ben

Tan vaktinde ağıtlar asumana yayıldı
Ne fidanlar yıkıldı ne sabiler sayıldı
Feryatlarla çığlıklar Maveradan duyuldu
Ruz-i Mahşer sandım da kıyaamlara durdum ben

● Saliha Değirmenci Yavaş

Rahmetinle Merhamet Et Allah'ım

Âmân ya İlahi ne olur âmân
Zelzeleden ibret alın mı dedin?
Aniden gümbürtü çöktüğü zaman
Fayda vermez sana malın mı dedin?

Denizler deryalar çekilmiş gibi
Nere baksam mevta ekilmiş gibi
Azrail başıma dikilmiş gibi
Riyadan sakınsın dilin mi dedin?

Her yanı açıldı yeşil bağların
Yürü mü dedin de coştı dağların?
Ölüden farkı yok kalan sağların
Mülk benim senin yok çulun mu dedin?

Engin yüksek oldu ovalarımız
Dağıldı sımsıcak yuvalarımız
Semaya yükseldi dualarımız
Gayrı doğru yolu bulun mu dedin?

Süslü mobilyalar yere yayıldı
Enkazın altından feryat duyuldu
Üç beş tuğla ardı gurbet sayıldı
Takdir benim tedbir alın mı dedin?

Ey Köpeğe muhtaç eden Allah'ım
Geriye gelir mi? giden Allah'ım?
Bu afat bu acı neden Allah'ım?
İmanla yaşayıp ölün mü dedin?

Ne bir villa kaldı ne lüks araba
Tapılan eşyalar düştü turaba
Zengin muhtaç oldu bir çift çoraba
Yeter! Haddinizi bilin mi dedin?

Zühre'm iyi düşün şöyle bi dur da
Kim ağa kim çoban aslına var da
Patron ile işçi aynı çadırda
Kuldan hiç farkı yok kulun mu dedin?

● Mehmet Yaşar Genç

Maraş Depremi

Pazarcık elinden bir rüzgâr esti
Sûr'a benzer sanki ne yaman sestî!
Maraş'ımı sarıp nefesin kesti
Kalpleri çatlattı Maraş depremi

Kader zelzeleye saatin kurdu
Kopan kıyametle on ili vurdu
Elbistan'dan kalkıp sardı tüm yurdu
Dost düşman ağlattı Maraş depremi

Antep, Adıyaman, Kilis karalı
Malatya, Adana, Urfa yaralı
İsimsiz mezarlar sıra sıralı
Akıllar oynattı Maraş depremi

Kara yazgı tuttu nice bin eri
Dizinde derman yok, kalmamış ferî
Hatay'ımın var mı sağlam bir yeri?
Toprağı kaynattı Maraş depremi

Göğümüzden yağar derdimizden kar
Güneyin her yanı hüznünlü diyâr
İskenderun, acep sesin kim duyar?
Mahşeri yaşattı Maraş depremi

Saçın başın yolar ana bacılar
Osmaniye suskun, çeker acılar
Diyarbakır, kıvrım kıvrım sancılar
Gözleri yaşarttı Maraş depremi

Enkaza dönüştü hane, ocak, han
Her şey aşikâre, kalmamış nihân
Elinden tutmaya dökülmüş cihân
Âlemi kuşattı Maraş depremi

Yıkılmış evlerden yetişmez çağrı
Mecalsiz beklerken çekiyor ağrı
Yetim ve öksüzler gözüne doğru
Deryalar boşalttı Maraş depremi

Yaşam mucizesi, yaratan tektir
Kurtulan her câna, dillerde tekbir
Ey insan! Anla ki ölüm gerçektir
İmanlar çoğalttı Maraş depremi

Ey soysuz, talancı, hastalık, illet!
Oy devşirmek nedir? Siyaset zillet!
Dört bir yandan koşuyorken bu millet
Sel olup çağlattı Maraş depremi

Söylensin dillerde bu acı destan
Birlik beraberlik, kurtarır yastan
Bir gün bahar olur, kış dolan bostan
Ciğerim dağlattı Maraş depremi

Rabb'im hafiflete soğuğu donu
Kâtip yaza bilmez bu acı sonu
Bilimsel veriler der ki fay zonu
Derdime dert kattı Maraş depremi.

● Mehmet Osmanoğlu

Hazin Hikâye

Bu ne hazin hikâyedir
Maraş yurdu yalan oldu
Kirpiklerimde titreyen
Yaş gözüme dolan oldu

Her yandan yükselen figan
Boynumuzda yağlı urgan
Yattığımız döşek yorgan
Sanki karayılan oldu

Beyaz kefen karlı zemin
Bilinmedi şehit kimin
Gıyabında onca mümin
Namazını kılan oldu

Kısıldı Afşin'in sesi
Ölüm kokan pazartesi
İnsan idi sermayesi
Malı mülkü talan oldu

Mevsim soğuk, umut kurak
Saçlarımız kuru yaprak
Homurdayan kara toprak
Hayalleri çalan oldu

Her sokakta her bir anım
Giderken çekildi kanım
Ahu gözlü Elbistan'ım
Boynu bükük kalan oldu

● Mahmut Topbaşı

Hayat Enkaz Altında

-6 Şubat Kahramanmaraş depremine şağı

Bu enkazın altında yükselir yerin âhı,
Kömür karası gece kim düşler bir sabahı.

Bu enkazın altında buz tutuyor kâinat,
Düşen kalkamaz yerden kırılmıştır kol kanat.

Bu enkazın altında ne dağ biter ne yokuş,
Çaresizlik zamanı saat asırlık baykuş...

Bu enkazın altında artarken korkularım,
Avazım gitmez öte sararır coşkularım.

Bu enkazın altında gözüm görmez ırağı,
Bedenim zincirlenmiş özler kara toprağı.

Bu enkazın altında hayat çekilmez kâbus,
Ümitler erir bir bir dualar dilde mahpus.

Bu enkazın altında sayarım suçlarımı,
Betona rehin ettim ipeksi saçlarımı.

Bu enkazın altında lânet ettim bu çağı,
Hırsımın cezbesinde uzanmışım bıçağı.

Bu enkazın altında düşünmez servilikler,
Kap kara hayallerle silinir mavilikler.

Bu enkazın altında can Yûsuf kuyusunda,
Eşkin atlar dolaşır ölümün kıyısında.

Ecel kuşum savurmuş yavaşça ölüyorum,
Bu enkazın altında ölüme gülüyorum.

● Hikmet Elitaş

Feryatlar Yükselir Yerlerden Arşa

Feryatlar yükselir, yerlerden arşa
Ufuklar kararır, dağlar sistedir...
Döndük viraneye bir baştan başa
Bülbüller figanda, güller yastadır.

Üzerime gelir baktığım duvar
Şu koskoca şehir şimdi târûmar
Yüreklerde sızı, saçlarımda kar
Gözlerden çağlayan seller yastadır.

Her sokak başında bir kara duman
Bu nasıl bir derttir, bulunmaz derman
El ele tutuşmuş can ile canan
Canlar pare pare, kollar yastadır.

Can pazarıdır bu, kara gecede
Dağlar titremede arz inlemede
Yer kalkıp indikçe, gök çınlamada
Toz duman kaplamış iller yastadır.

Nasıl felakettir, bu nasıl telâş
Düştü sinemize; bir kor, bir ateş
Bakışlar buz kesmiş, kirpiklerim yaş
Lâl olmuş söylemez diller yastadır.

● Hlyta Taş

Her Yanım Yabancı

Gn batıyor yine, sessiz ve huysuz
Dinmiyor hicranım, kapkara içim
Gndzm hznli, gecem uykusuz
Her yanım yabancı, bir başka biçim.

Kara Elbistan'ı, ortalar yolum
Depremle kırıldı, kanadım kolum
Ryalarım kâbus, sızlanır solum
Her yanım yabancı, bir başka biçim.

Sanki başımıza çökt kâinat
Geçse de gnmz, gamlara inat
Kim derdi ki yarın, kırılır kanat
Her yanım yabancı, bir başka biçim.

Bağlamış eş dostum, nice karalar
Nasıl sarılır ki, bunca yaralar?
Ben garip yol garip, hep el buralar
Her yanım yabancı, bir başka biçim.

Bağlandı tm yollar, çıkış ararım
Dşmşz mşkle, meçhul kararım
Glemem ovamda, kalmışken yarım
Her yanım yabancı, bir başka biçim.

Memleketten haber bekler gzlerim
Teselliye artık yetmez szlerim
Yuvama özlemim, çoktur gizlerim
Her yanım yabancı, bir başka biçim.

● Emine Savaş

Sözün Bittiği Yer

Hakikat gizli cevher, dökülmüyor lisâna
Kalemim dilsiz kalır, sözün bittiği yerde
Beşeriyet yol bulup, dönüşmeli insana
Ayaksız elsiz kalır, sözün bittiği yerde

Satır satır hikâye, insan denen bilmece
Yeni baştan yazılır, harf ile hece hece
Nasıl bir sanatkâr ki, işlemiş pek narince
İdrâkim hâlsiz kalır, sözün bittiği yerde

Sınırları zorlamak, bana düşen vazife
Hakikati anlamaz, bazen akıldan kefe
Matematik coğrafya, yaz binlerce sahife
İlim mecâlsiz kalır, sözün bittiği yerde

Kanat vurur tende cân, ufka doğru yol alır
Binler zahmet çekilir, gelir onu yel alır
Bir andır ömür denen, sanma seksen yıl alır
Kader meselsiz kalır, sözün bittiği yerde

● Halil Gürkan

Yine Deprem

Güne dalıp Antep'te aymazlığı gizledim,
Malatya'da göz yumup meçhul bir yol izledim,
Geçip Adıyaman'a hoş tuttum zamanı ben,
Gecikmiş tövbelerle geçmişi temizledim.
Maraş'ta, Pazarcık'ta avuttum zamanı ben,
Hatay'da Elbistan'da unuttum zamanı ben.

Böldü yine geceyi sinsî deprem ansızın,
Hapsoldü her göçüğe sınırları sonsuzun,
Sükût Osmanîye'de çöktü maviliklere,
Bitmedi altı Şubat, sanki asırdan uzun.
Antakya'daki hüznün işledi iliklere,
Yöneldi cansız tenler sakın serviliklere.

Diyarbakır'da kış var, yaşanmaz oldu bahar,
Sade Urfa'ya değil, Kilis'e de yağdı kar,
Betonla cebelleşti nice çaresiz eller,
O gün güneş doğmadı, sardı her yanı efkâr.
"Sesimi duyan var mı?" diye haykırdı diller,
Ahab'lık öne çıktı, Afad oldu gönüller.

Kahreden çaresizlik beslerken korkuları,
İçti İskenderun'u Akdeniz'in suları,
Tek yürek oldu millet, geldi yerli, yabancı,
Uyandırdı Elazığ uyuyan uykuları,
Adana sıcağında canı üşüttü acı,
Hafızamda şakladı birden ihmal kırbacı,

● Hanifi Yılmaz

Ağlar Can Özüm

Dost kesmiş selamı, çevirmiş yüzün
Kapandı yollarım gelemem gayrı
Yıkıldı her yanım, kapladı hüznün
Ağlar iki gözüm, gülemem gayrı

Âsuman ağladı, yerler yarıldı
Ana yavrusuna candan sarıldı
Ölüm meleğine gece varıldı
Ağlar şu can özüm gülemem gayrı

Anlatmaya artık varmıyor dilim
Açsa da bahtıma yâr olmaz gülüm
Saç sakal ağardı, büküldü belim
Yok dertlere çözüm gülemem gayrı

O güzel sılama döner gelirim
Dostların birçoğu yoktur bilirim
Görkemli Rabbimden rahmet dilerim
Söndü yanan közüm gülemem gayrı

Yaş yetmiş geçti, tamama erdik
Ömür dünyamıza hayal ekledik
Dağ rüzgâr denizden, umut bekledik
Kalmadı bir tözüm gülemem gayrı

Çevirme yüzünü, kesme selamı
Yılmaz aşk özünden söyler kelamı
Son nefeste anar, yüce Mevlâ'mı
Af dilenir sözüm, gülemem gayrı

● Fikri Avşar

Maraş'ta

Gecenin dördünde bir ses duyuldu
On ilimin birden kalbi oyuldu
Nice bin can uykusundan ayıldı
Feryat figan arşı sardı Maraş'ta

Duyulan seslerle sallandı evler
Akıllara geldi yapılan savlar
Bu güç karşısında çaresiz devler
Zaman say ki o gün durdu Maraş'ta

Fırsat bulan kendin attı dışarı
Karşıladi onu mevsimin karı
Hava soğuk vakit geceden yarı
Nice zede Hakk'a vardı Maraş'ta

Adıyaman, Osmaniye Adana
Kayseri Antep'te ağıtta ana
Malatya Hatay'da mezar kaç cana
Ölüm bize pusu kurdu Maraş'ta

Elimiz havada duada hakka
Belli ki az geldik değiştir çokla
Çaresiz kullarız bizleri yokla
Sanki üfürülen surdu Maraş'ta

● Celalettin Kurt

Kalk Ayağa Elbistan

Savaştan çıkmış gibisin
Tarumarsın bu nasıl an
Doğ yeniden küllerinden
Kalk ayağa kalk Elbistan

Ver el ele, gir kol kola
Birlik olup katıl yola
Sapma sakın sağa sola
Kalk ayağa kalk Elbistan

Pınarbaşı'n aşkla aksın
Şehir dağın görklü baksın
Kaynarca'nda ışık çaksın
Kalk ayağa kalk Elbistan

Bugün çile, hüzündesin
Acıların güzündesin
Bu da geçer özündesin
Kalk ayağa kalk Elbistan

Geçtin nice zamanlardan
Çektin çıktın dumanlardan
Çık bugün de yamanlardan
Kalk ayağa kalk Elbistan

Yarınını sevda eyle
Sevdan ile sözün söyle
Güneşle, yıldızla, ayla
Kalk ayağa kalk Elbistan
Şardağı'nda keklik ötsün
Bacaların tekrar tütsün
Gamın, yasın, derdin bitsin
Kalk ayağa kalk Elbistan

Yılma sakın yorgun düşme
Kader deyip aman küsme
Dert üstüne derdin deşme
Kalk ayağa kalk Elbistan

Dirilirsın biliyorum
Aydınlıklar diliyorum
Hasretinle doluyorum
Kalk ayağa kalk Elbistan

Saçlarınla Ceyhan yine
Selâmlar ver doğan güne
Hazırlan da düğününe
Kalk ayağa kalk Elbistan

Buluş durma şehir köyle
Dertlerini derman eyle
Dilindeki besmeleyle
Kalk ayağa kalk Elbistan

Bağrına sapsansa kama
Olsa sinen yama yama
Silkin haydi dur kıyama
Kalk ayağa kalk Elbistan

Kolay değil devdir acın
Umutlar olsun ilacın
Doğum gelsin bitsin sancın
Kalk ayağa kalk Elbistan

Ne çok öldük dostlar ne çok
Sinemize saplandı ok
Diz çökmenin faydası yok
Kalk ayağa kalk Elbistan

Meraktayım uzaklarda
Kaldın deli sazaklarda
Kalma gayrı tuzaklarda
Kalk ayağa kalk Elbistan

● Cahit Günay

Sen Tanrısın

Yine vurdu ansızın gece sabaha karşı
Zaman kızıl kıyamet ılık deliyor arşı
Cadde, sokak yok gibi yerle bir oldu arşı
Şefkat, merhamet kimde bunu herkes biliyor
Sen Tanrısın zordayız kulun aman diliyor

Uyku kandan ağırmış bazısı öyle gitti
Bazısı da gelmeden anne koynunda yitti
Baba bile çaresiz onda da umut bitti
Olanları izleyip gözyaşını siliyor
Sen Tanrısın zordayız kulun aman diliyor

Mucizeni de gördük şükür diye çıkandan
Kudretini sırtlayıp duvarları yıkandan
Enkaz başına sinip dünyasından bıkandan
Olanlar hançer gibi ciğerimi deliyor
Sen Tanrısın zordayız kulun aman diliyor

Obam yurdum göçerken adı konuldu afet
Rahmetine el açtım musibetini def et
Varsa suçum günahım af edicisin affet
Bu sınav ki gönlüme artık ağır geliyor
Sen Tanrısın zordayız kulun aman diliyor

Gün doğacak bilirim inse gökte yıldız ay
Yok, ben indirmem dersin ona da sözüm hay hay
İsyanımı aşk deyip maşukun nazına say
Dağı bile Mikail dilim dilim diliyor
Sen Tanrısın zordayız kulun aman diliyor

● Ali Parlak

Dört On Yedi

Şubat soğuşunda sabaha karşı
Felek pusu kurdu dört on yedide
Titredi yerküre titretti arşı
Ve saatler durdu dört on yedide

Bir uğultu koptu kulaklar sağır
Anladım günahım kurşundan ağır
Kimse duymaz seni istersen bağır
Bağırdıkça vurdu dört on yedide

Fay kırıldı vay'lar etmedi fayda
Yedi nokta sekiz geçildi kayda
Adıyaman, Maraş, Antep, Hatay'da
Ölüm adres sordu dört on yedide

Molozlar altında her an bir asır
Her kolon dibinde bir canlı esir
Merdivenler yorgan, duvarlar hasır
Uyumak ne zordu dört on yedide

Acıdı her yanım sustum oturdum
Yürüdüm acıdı, acıdı durdum
Bağırdım çağırdım, gelmedi yardım
Unuttular kurdu dört on yedide

Asrın felaketi duyanlar ağlar
Malatya'dan beri eğildi dağlar
Ta Diyarbakır'dan Hatay'a kadar
Yürekleri yardı dört on yedide

Asıl büyük deprem, deprem sonrası
Mahşeri alanda kurtlar sofrası
Zararla kapandı vicdan borsası
İnsanlık can verdi dört on yedide

Türkmen'im göremem uzak yakını
Giden can dostların saysam hepini
Fatih Akyürek'i Mehmet Tekin'i
Kara toprak sardı dört on yedide

● Ahmet Doğru

Yıkım Gazeli

Titredi arzın Tanrı'm her telaş yıkılası
Kudretini görmeyen onca baş yıkılası

Anlamadık ruhunu ne suyun ne toprağın
Doğaya açtığımız şu savaş yıkılası

Ne ölçü ne simetri üst üste konmuş evler
Birbirini tutmayan nice taş yıkılası

Topraktan kemlik gördük salladı bizi dünya
Çare sunmayacaksa katıksız aş yıkılası

Felaketleri serer göz önüne biperva
Son dakika haberi canhıraş yıkılası

İfrat tefrit cendere ortayı bulmak elzem
Vakit israfiysa hız kim yavaş yıkılası

Dünya düzünü dürer fitne çıkarır onlar
Göz üstünde durmayan oynak kaş yıkılası

Hikmetten nasibi yok söz mülküne bigâne
Şiir diye sunulan boş uğraş yıkılası

Sabırla tutulur göz Tanrı buyruğu mutlak
Sözümüzün başkenti oy Maraş yıkılası

● Metin Özarıan

Ağıt

Yıkılır ilim obam
Bilmem nasıl kurtulur
Kalıp enkaz altında
İçimde bir kurt ulur

Tanrı bize acıya
Kardeş bakmaz baciya
Dayanamaz acıya
Nice yürek yırtılır

Kara çalar alımız
Suya batar salımız
Nice gümrah dalımız
Gizli elle kertilir

Düşüp ranta, havaya
Göz dikerek yuvaya
Ev kurdukça ovaya
Burnumuz çok sürtülür

Değildir ruhumuz pak
Yalanla haykırarak
Kanattığımız toprak
Üstümüze örtülür

Zalim fayda hareket
Varsa kalmaz bereket
Şu cennetten memleket
Cehennemle tartılır

Kalbim kalplere yaslan
Dinle, anla da uslan
Yaralanınca aslan
Sırtlanlarca dürtülür

HECE TAŞLARI 9. YIL FİHRİSTİ

15 MART 2023-15 ŞUBAT 2024

- Ahmet Arslan 97/6 Hak Âşıkları, 98/18 Kördüğüm
Ahmet Alan 108/19 El Ele
Ahmet Doğru 108/80 Yıkım Gazeli
Ali Parlak 108/79 Dört On Yedi
Ahmet Efe 108/3 Acımın Dili
Ahmet Sami Benli 92/21 Kul Hâli
98/7 Kar İniyor Göklerden,
Ahmet Urfalı 107/5 Kılıç
Ahmet Yıldırım
98/22 Beklenen, 99/19 Umudumuz Çocuklar
Ahmet Tanyıldız 108/5 Altı Şubat Depremine Ağıt
Ali Ağır 108/11 Hüznü Giyen Zaman
Ali Kemal Mutlu 98/17 Pampilya
Ali Rıza Kaşıkçı 98/19 Gül Eder
Ali Sağır 103/22 Süveyda
Âşık Aliyar Arslan 100/15 Görün Siz,
103/20 Yürü
Arzu Yapubqızı 101/16 Qelbimi Okuyan
Aslan Avşarbey 98/6 Nesimi Gibi, 100/19
Baharı Ne Zaman Bu Kışım
108/7 Altı Şubat Depremine Ağıt
Aybeniz Garagile Qafarlı 97/12 Kövrək Şair,
102/22 Əllərindən Tutmaram
Aysel Xanlarqızı Safarlı 97/11 Sən Gəldin
Basri Doğan 99/22 Yüzleşme, 101/19 Uzak Şehir,
103/18 Yol Arkadaşım, 104/7 Yağmurla
Toparla Tebessümleri, 106/10 Dügüm
Barış Danış 108/32 İçimde Can Kırıkları
Bekir Oğuz Başaran 98/3 Ben, 101/7 Nev Gazel,
103/3 Şiirimizin Dört Ahmet'i 1,
105/5Şiirimizin Dört Ahmet'i 2, 107/4 Şiir Gibi
Bestami Yazgan 108/6 Hıçkırık Tuttu Yeri
Bülent Atak 103/8 Sınanmak
Cafer Cabbarlı 99/21 Qızım
Cahit Can 98/16 Vakti Gelen Gidiyor,
108/17 Deprem Öldürmez
Cahit Günay 108/78 Sen Tanrısın
Casim Babaoğlu 97/22 Yalvarma,
98/14 Koca Baba, 102/14 Olmassaydı,
106/22 Yolumuz Vardır,
Cemâl Divanî 98/20 Dedim Dedi, 104/23 Deyişme
Celalettin Kurt 108/76 Kalk Ayağa Elbistan
Cemal Kurnaz 102/3 Karabağda Şölen Var,
105/5 Şükür Gazeli
Cemil Əkber 104/5 Nədir?, 97/14 Gedir,
98/8 Nə Deyəsən?
Cihat Barış 106/6 O Gün Bu Gündür, 107/7 Kilim
Coşkun Arslan 108/18 Deprem Özeleştirisi
Çulpan Zaripova Çetin 101/22 Bir Dize Bir Şiir
Kaldı, 105/11 Denizde
Durmuş Çetinkol 104/22 Aradım
Durani Kocaga 108/22 Yüreklerde Neler Gizli
Durdu Güneş 108/34 Ciğərimiz Parçalandı
Elvin Mütaliboğlu 100/18 Yoxdur
Emine Savaş 100/17 Cümbüş-ü Zemin,
107/18 Gece Seheri Bekler,
108/72 Sözü Bittiği Yer
Emir Sıktaş 97/15 Kısrak Huyulu Ay!,
101/8 Asude Gözlü Güzəl
Ercan Haney 108/43 Geçmiş Olsun Türkiye'm
Ercan Sağlam 108/20 Bu Sene
Erdoğan Öner 97/21 Ne Olur
108/18 Tedirginlik Devam Ediyor
Erhan Çapraz 102/5 Sevba Abdulla,
106/3 Gazze'ye Ağıt
Erol Koca 98/21 Gelir, 108/33 Fay Hattı
Ertuğrul Çoban 102/4 Hurda
Esmira Güneş 102/20 Əbədi Yarım
Fatih Kandemir 98/23 Hayat Bir Rüya İmiş
Fatma Özger Bilgiç 108/40 Yıkıldı Ocaklar
Fikret Görgün 108/44 Altı Şubat
Fikri Avşar 108/75 Maraş'ta
Günel Dəmirəsənoğlu Qızı
97/23 Xoşbəxtliyin Astanasında
Hacı Abdullah Kozan 108/45 Ders Zamanı
Hakan İlhan 105/19 Fay Çiçeği
Halil Atılğan 107/12 Göz ve Gönül Şairi
Adaşım Halil Soyuer
Halil Cengiz 99/4 Yok
Halil Gürkan 108/73 Yine Deprem
Hasan İldiz 99/20 Anemon
Hanifi Yılmaz 108/74 Ağlar Can Özüm

Haşım Kalender 100/9 Gözlerim, 108/30 Zelzele
Hayrullah Değerli 103/11 Paylaşmak Gerek,
106/23 Ey Sevgili
Hənifə Şəbnəm 100/14 Gecələr
Həvva Nazim 107/16 Ay Aman
Hikmet Elitaş 108/70 Feryatlar Yüksəlir
Hızır İrfan Önder 101/20 Ne Varsa Sevgide Var
Hüseyn K. Ece 103/21 Bir Başka Baharda,
05/10 Tarifi Olmayan,
107/8 Gül ve Bahtiyar Olmak
Hüseyn Kaya 99/13 Tayyib Atmaca ile Şiir Yürü-
yüşü -1-, 100/10 Tayyib Atmaca ile Şiir Yü-
rüyüşü -2-, 101/11 Tayyib Atmaca ile Şiir
Yürüyüşü -3-, 101/4 Gazel, 102/11 Tayyib
Atmaca ile Şiir Yürüyüşü -4-/, 103/12 Tay-
yib Atmaca ile Şiir Yürüyüşü -5-, 104/13
Tayyib Atmaca ile Şiir Yürüyüşü -6-, 105/15
Tayyib Atmaca ile Şiir Yürüyüşü -7-,
106/16 Tayyib Atmaca ile Şiir Yürüyüşü-8-,
107/20 Tayyib Atmaca ile Şiir Yürüyüşü -9-
Hülya Taş 108/71 Her Yanım Yabancı
İbrahim Baz 97 /4 Niyaz,
108/16 Maraş'ın Gözyaşları
İbrahim Berber 99/6 Ücra, 102/ Ah u Figan
102/10, 106/9 Ah Şiiri -1-
İbrahim Sağır 97/7 Vardır
İbrahim Şahin 99/10 Aşka Yüzüm Kara Düştü
İbrahim Şaşma 108/46 Enkaz Altındayım
İsa Pemik 108/39 Unutma
İsmail Kutlu Özalp 101/5 Kaldı,
105/14 Kim Sana Uyar,
108/10 Deprem Ağıdı
Kadir Karaman 99/5 Bilemedim, 101/18 Erkek
Dediğin 102/16 Ya Rabbi!, 104/19 Doğu
Türkistan, 108/47 Maraştan Haber
Kadir Köse 108/49 Asrın Depremi
Kenan Erdoğan 97/13 Oyy
Kenan Yavuzarslan 102/6 Yok Ötesi,
107/9 Mahpeyker – Nar Ehli
Kirman Rüstəmli 99/23/ Bənövşəm, 102/8 Şəhid
Bulağı, 104/11 Yazıram, 107/17 Darağacı
Mahir Başpınar 108/25 Ah Benim Elbistan'ım
Mahmut Topbaşı 108/69 Hayat Enkaz Altında
M. Nihat Malkoç 105/8 Karabağ'a Kaside

108/28 Bir Hüzün Sağanağı
Mehmeş Şirin Aydemir 102/ Söyle Kadın / 19
Mehmet Baş 97/18 Yokluk Gömleği
Mehmet Gözükara 103/10 Binde Bir,
105/7 Sen Gidince Ben, 107/6 İtiraf
108/12 Deprem Muhakemesi
Mehmet Güneş 103/7 Sevda Yokuşu,
105/22 Kerkük,
107/10 Gün Akşama Yaslandı
Mehmet Osmanoglu 103/9 Anladım,
105/12 Kıyamet, 108/68 Hazin Hikâye
Mehmet Yaşar Genç 108/66 Maraş Depremi
Memik Kömekçi 102/ Oyun Var /17,
104/8 Memleket Havası,
106/4 Filistin,
108/55 Sesimi Duyan Var mı?
Metin Mert 102/9 Arya, 106/12 Soğuyan Taşlar
Metin Özarıslan 97/24 Ağıt, 98/24 Rubailer,
99/24 Gönül Dağı,
100/24 İki Dünya Arasında,
101/24 Telkin, 102/24 Dilemma,
103/24 Göreme'ye Serenad,
104/24 Toprak ve İnsan,
105/24 Dert Üstüne Dertlenme,
106/24 Yedilik, 107/24 VaZiyet,
108/81 Ağıt
Muhsin İlyas Subaşı 97/3 Yeşil Türkü
Mustafa Erdal 108/23 Bu da Geçer
Mustafa Erkenekli 108/61 Küçük Kıyamet
Murat Kahraman 103/6 Bizden Olmalı,
106/5 Ebâbil
Musa Serin 107/11 Türküler
Mustafa Ayvalı 101/6 Yağmur Kuşum,
104/6 Selma,
98/9 Bigânedir Aşk
Mustafa Işık 102/8 Dünyanın Öteki Kapısı,
99/18 Denize Selam
Mustafa İmir 99/7 Bir Güz Günü, 101/9 Ömür Bir
Sel Gibi, 104/9 Dost Sohbetleri-II-, 106/14
DüşünceÇeşitleme 108/51 Olmamış Gibi
Mustafa Nejat Sefercioğlu 106/8 Bilmez
Mustafa Pınarbaşı 100/7 Canda Bir Yonga,
105/23 Kahır
Mustafa Ökkeş Evren 108/52 On Şehir İçin Ağıt

Mutlu Gavcar 98/15 Ayrılık Gazeli
Muzaffer Uslu 103/5 Yarım Kalacaksın
Nadir Azayoğlu 99/8 /Bəsimdi
Nurgül Kaynar Yüce 108/53 Utansın
Nuri Kaya 108/35 Deprem
Oruc Dadaşı Elman 101/21 Dilberim,
103/23 Gözdən Düşməsin,
108/15 Zəlzələ Adlı Dərdimiz
Osman Akçay 100/22 Ariflerin Yolu
Osman Dindar 108/54 Medet Senden Ya İlahi
Ömer Demirbağ 100/4 Gazel, 104/3 Gazel
Ömer Ekinci Micingirt
100/23 Düş'e Düşen Dörtlükler,
103/17 Kimler, 106/21 Bayrak
Rafiq Oday 99 /17 Sonetlər Çələngi
Ramazan Demirtaş
108/56 Milli Güreşçi Ahmet Taş'a
Ramazan Yıldız
102/23 Şehitler Destanı Sarıkamış'a
Recep Şen 97/5 Derin Mevzular, 104/20 Beyim
Rifat Kütük 99/3 Mersiye, 104/4 Beddua 104/4
Saliha Değirmenci Yavaş
108/65 Rahmetinle Merhamet Et Allah'ım
Satılmış Şen 97/17 İçimdeki Gurbet,
101/17 Yağma Ey Kar, 104/12 Yaralı Dağlar
Seadet Rzaeva 106/ 11Yenə Sənsizləmişəm
Sebahattin Karadaş 97/21 Hâkim Bey,
100/20 Bu Gece, 103/19 Gördüm
Selami Mengilli 108/37 Deprem
Selman Bilgili 108/14 Altı Şubat Ağdı
Selahattin Ölmez 97/8 Ömür Biterken
Selim Lale 99/12 Medet
Sezai Çiçek 100/16 Yol Bulamadım
Sündüs Arslan Akça 108/26 Ah Bu Şehir
Şəmsulla Aqayi
106/15 Bir Daş Atdan Yüz Daş Üstən,
104/17 Gözliyersən
Şükrü Atay
102/7 Münzevî Hayat, 105/6 Mısra Zinciri
Şükrü Ünal 108/27 Münâcaat
Tacettin Çetin 101/23 Türk İlleri, 104/21 Gurbet,
108/31 Gördüm
Tacettin Şimşek 98/ 3 Maniler -1-,101/3 Tuyuğlar
-1-, 103/4 Tuyuğlar -2-,

105/4 Yayla Koşmaları -1-, 107/3 Rubailer
Talip Ayan 98/5 Gazel, 100/5 Bir Hâl Var,
101/10 Gazel, 104/10 Gazel
Tayyib Atmaca 97/9 Ömer Demirbağ ile Şiir ve
Gelenek Üzerine, 98/11 Yılmaz Daşçıoğlu
ile Şiir ve Gelenek Üzerine 104/23 Deyiş-
me,106/7 Hanzala, 108/63 Şubat Soğuğu
Təranə Arıfızı 108/42 Dərdlərin Yuxusu Yox
Üner Dilek 100/21 Yorgunluğum,
105/13 Yorgunluğum
Vasif Süleyman 99/9 Gəlib-Gedirsən
Yakup Gümüş 107/19 Gel Gayri
Yakup Kanat 108/38 Aklım Almıyor
Yasin Şen 97/19 Şiire Dâir, 98/10 Sor Bakalım,
106/13 Aklımdan Çıkmıyorsun,
108/58 Maraş Depremi
Yemliha Gürlek 106/20 Gurbet
Yılmaz Öksüz 100/8 Kurban Gazeli
Yılmaz Türk 108/59 Medet Yarab
Zakir Fəxr 100/6 “Çiyinimdə Tabut Gəzirəm”
Zekeriya Yılmaz 104/18 Dedim Dedi
Zeynel Abidin Payas 108/9 Kıyamət Provası
Zeynep Sümer 108/64 Kıyameti Gördüm